

Giới thiệu Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!

Giật mình tỉnh giấc trong truyện Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam! của tác giả Lyly Nguyễn, Từ Phong phát hiện linh hồn mình xuyên không vào thân thể 1 cô gái.

Từ Phong cố mở mí mắt nặng trĩu ra, đưa tay lên xoa thái dương: "Đau đầu quá!". Chồng người ngồi dậy, cậu thấy ngực nặng nề, cúi xuống nhìn thì bức điên: "Mẹ nó! Thằng nào nhét cam vào ngực lão tử?". Cậu định lấy 2 quả cam ra nhưng khi chạm vào thì điếng người. Đó... đó ko phải cam, nó... nó liền với ngực cậu. Từ Phong hoảng quá, rút tay về, nhìn lại ngực mình. To! Với lại lúc cúi xuống, vài sợi tóc trượt qua vai, rơi xuống trước ngực. Từ Phong nhìn, hoảng loạn, lắp bắp: "Tóc... tóc mình... ko... dài như... thế này...". Truyện teen mới này tiếp tục ra sao, mời các bạn cùng đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Ngủ Mà Cũng Xuyên?

Từ Phong cố mở mí mắt nặng trĩu ra, đưa tay lên xoa thái dương: "Đau đầu quá!". Chồng người ngồi dậy, cậu thấy ngực nặng nề, cúi xuống nhìn thì bức điên: "Mẹ nó! Thằng nào nhét cam vào ngực lão tử?". Cậu định lấy 2 quả cam ra nhưng khi chạm vào thì điếng người. Đó... đó ko phải cam, nó... nó liền với ngực cậu. Từ Phong hoảng quá, rút tay về, nhìn lại ngực mình. To! Với lại lúc cúi xuống, vài sợi tóc trượt qua vai, rơi xuống trước ngực. Từ Phong nhìn, hoảng loạn, lắp bắp: "Tóc... tóc mình... ko... dài như... thế này...".

- Chuyện gì...

(Nguyên bản: Chuyện gì xảy ra vậy?)

Chưa nói hết lời, Từ Phong hoảng hốt, tay run run đưa lên chạm miệng: "Giọng mình... nó... sao lại... éo là như vậy...?". Cảm thấy có chuyện ko ổn, Từ Phong leo nhanh xuống giường, tìm gương soi mà ko hề để ý đến sự khác lạ của căn phòng và vị trí của chiếc gương. Đứng trước gương cậu bàng hoàng, sau đó ngồi khụy xuống đất. Trong gương ko phải hình ảnh của cậu mà là của... 1 cô gái. Từ Phong ôm đầu: "Tại sao?... Mình chỉ ngủ 1 giấc... tại sao... lại bị biến thành... bộ dạng này?". Rồi cậu nhận ra: "Ko phải là... xuyên rồi đấy chứ?" Cố trấn tĩnh lại, cậu chống tay đứng dậy, đi về phía giường, ngồi thụp xuống: "Tại sao mình lại bị xuyên chứ? Mình ko đọc truyện, ko ngủ, ko tai nạn cũng ko chết, chỉ ngủ một giấc thôi mà... sao lại xuyên rồi? Mà đã vậy... còn xuyên vào con gái! Mình là con trai mà...". Lúc này do hoảng quá cậu chưa có thời gian nhìn cảnh vật xung quanh, giờ nhìn kĩ cậu ko khỏi ngạc nhiên. Căn phòng rất rộng, màu chủ đạo là màu trắng, đồ dùng cũng màu trắng. Phòng này có vẻ là của một gia đình giàu có, TV màn hình cong, giường Kingsize, điều hòa,... đều có đủ. Từ Phong cảm thấy hài lòng, xuyên thì xuyên, làm con nhà giàu cũng sướng mà. Nhưng đầu tiên phải biết về thân thể này đã. Cậu cố nhớ lại trí nhớ của thân chủ nhưng bỗng một cơn đau đầu ập đến, Từ Phong ngất đi, ngã xuống giường. Lúc cậu mở mắt ra, cậu đang đứng ở một nơi xung quanh đều là màu đen nhưng cậu lại có thể nhìn thấy cơ thể mình. Cậu kích động: "Đây là cơ thể của mình mà? Chẳng lẽ mình được trở về? Haha, vui quá!". Khi cậu đang vui sướng với ý nghĩ của mình thì một giọng nói vang lên:

- Hân Từ Phong, 23 tuổi, tốt nghiệp được bằng xuất sắc, chết vì... ngủ.

Từ Phong nghe vậy thì nhìn quanh, thấy ko có ai, cậu lên tiếng:

- Là ai? Ai đang nói?

Giọng nói đó lại vang lên:

- Ta là sứ giả của Thần Chết phái đến...

Từ Phong nghe vậy thì bất ngờ:

- Sứ giả của Thần Chết? Vậy tôi đã chết rồi sao?

- Đúng là vậy nhưng cũng ko hẳn vậy. Dương thọ của cậu chưa hết nhưng do lỗi kĩ thuật tên cậu lại nằm trong sổ Tử Thần của Thần Chết nên bị ngài ấy đến tìm. Nhưng vì dương thọ chưa hết nên hồn cậu mới nhập vào thân thể khác.

Từ Phong nghe vậy bức mình, quát:

- Các người làm ăn kiểu gì vậy? Người ta chưa hết số lại làm cho người ta chết là sao?

- Bình tĩnh, tôi chưa nói hết. Vì số của cậu chưa hết nên ở thế giới của cậu cậu chỉ bị ngất thôi. Còn hồn của cậu cũng vì còn số dương nên ko thể xuống địa phủ vì vậy chúng tôi cho hồn cậu nhập vào thể xác 1 người 'chết' cùng lúc. Nhưng thật tiếc là ko cùng giới tính, khổ cho cậu rồi.

Từ Phong nghe cũng hiểu ra một phần, hỏi:

- Vậy khi nào tôi được trở về?
- Chậm nhất là 49 ngày cậu sẽ được trở về.
- Vậy mấy người phải làm nhanh lên đây. Ở trong thân thể con gái ko thoải mái đâu. Mà ko có ai là con trai mới chết à? Sao tôi phải nhập vào con gái?
- À có 1 thằng nghiện mới chết, nếu cậu muốn chúng tôi có thể đổi cho cậu.

Nói đến 'thằng nghiện' Tử Phong rùng mình, lẽ như khi tỉnh dậy thấy mình ở trong 1 trại cai nghiện nào đó thì... cậu ko dám nghĩ tiếp nữa. Mà ở trong thân thể này cũng được, nhà thì giàu hehe, chỉ có vấn đề về giới tính thôi. Ko sao, làm quen là được. Nghĩ vậy, Tử Phong liền trả lời:

- Thôi, ko cần đâu, tôi ở trong thể xác cô gái này cũng được. Nhưng linh hồn cô gái này đâu rồi?
- Đã đầu thai chuyển thế. Cô gái này đã hết dương thọ nên chết, linh hồn cậu còn số dương nên có thể nhập vào và sống tiếp bằng dương thọ của mình. Cậu yên tâm, dòng chảy thời gian 2 thể giới khác nhau, khi cậu trở về sẽ đúng thời điểm cậu đi. Hãy sống cho tốt và chờ...

Nói rồi màn đen xung quanh bỗng sáng rực lên, cậu nhắm mắt lại... Khi mở mắt ra cậu đã trở về thể xác của cô gái đó. Nằm trên giường nhớ lại mấy lời lúc nãy, cậu mở to mắt nhìn trần nhà than thở: "Ngủ mà cũng xuyên?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chuyện Của Thân Chủ.

Tử Phong ngồi dậy, cố tìm thông tin về 'mình'. Cô gái này tên Mộ Dung Thiên Nguyệt, con gái của Mộ Dung gia nằm trong Tam đại gia tộc của đất nước A. Tam đại gia tộc gồm: Mộ Dung gia, Âu Dương gia và Nam Cung gia. Lí do chết: uống thuốc ngủ. Nguyên nhân dẫn tới cái chết: ở trường có một nữ thần Bạch Tiểu Dung được 2 chàng trai theo đuổi: Âu Dương Vũ Phi và Nam Cung Thiệu Quân đều là con cháu của 2 đại gia tộc. Bạch Tiểu Dung đích thực là 1 bông Bạch Liên Hoa chính hiệu, trước mặt người khác thì hiền lành, học giỏi, tốt bụng, đáng yêu, yếu đuối,... (hội tụ những ưu điểm tốt nhất) nhưng sau lưng thì lòng dạ rắn rết, ác độc, tham lam. Điều này chỉ cô ta và Thiên Nguyệt biết bởi vì cô ta ghen tị với Thiên Nguyệt nên nhiều lần tìm cách hãm hại Nguyệt. Cô ta diễn rất giỏi nên người ngoài nhìn vào đều thấy Nguyệt hại cô ta. Vậy là trong mắt người khác cô ta thì hiền lành, yếu đuối, còn Nguyệt thì độc ác, đố kỵ nên hãm hại cô ta. Ví dụ gần đây nhất và cũng là mấu chốt khiến Nguyệt tìm đến cái chết chính là: cô ta hẹn gặp Nguyệt ở cầu thang, nói khích Nguyệt vài câu, Nguyệt rất hiền, ko muốn gây chuyện nên định bỏ đi nhưng cô ta giữ lại, giằng co. Bên ngoài nghe là vậy nè:

Bạch Tiểu Dung:- Nguyệt! Nguyệt! Cậu làm gì vậy? Thả tớ ra đi!

Thiên Nguyệt:- Cô buông ra.

- Nguyệt, bình tĩnh... Á!

Cô ta kéo cả 2 ngã xuống cầu thang, vừa lúc đó Âu Dương Vũ Phi chạy tới, kéo cô ta lại, Nguyệt ngã cầu thang, phải nằm bệnh viện. Vũ Phi trước đó đã nghe được đoạn đối thoại trước khi ngã của 2 người nên 'biết' Nguyệt là hung thủ, rêu rao khắp nơi. Đã vậy Bạch Tiểu Dung còn 'rủ lòng từ bi bác ái, phủ độ chúng sinh' xin lỗi thay Nguyệt. Haha, thế là Nguyệt càng thêm tiếng xấu, cô ta lại thêm tiếng tốt. Sở dĩ Nguyệt biết chuyện này cũng là vì lúc nằm trong viện Âu Dương Vũ Phi đến cạnh cáo Nguyệt ko được làm hại cô ta và kể chuyện cô ta tốt bụng nhường nào. Nhưng sau khi ra viện do những lời nói xấu, đồn đãi nên Nguyệt tự tử. Tử Phong nhớ đến đây thì mắng Nguyệt ngu ngốc, có thể cũng chết, phí tiền. (-_-|||). Nhà giàu thế này chết thì ai tiêu tiền cho? Có phải được chôn tiền cùng đâu. Nhưng cậu thắc mắc, sao đoạn trí nhớ chỉ có Âu Dương Vũ Phi là nhân vật phản diện, Nam Cung Thiệu Quân đâu? Tưởng cũng thích Bạch Tiểu Dung nên rất bảo vệ chứ. Lọc lại trí nhớ lần nữa, Phong à một tiếng. Lí do Bạch Tiểu Dung hay gây chuyện với Nguyệt cũng là do Thiệu Quân này. Tam đại gia tộc tuy chỉ là hợp tác lợi ích nhưng trong đó có cũng có vài tia quan hệ tốt. Như Nam Cung gia và Mộ Dung gia quan hệ cũng xem như là tạm được, Thiên Nguyệt và Thiệu Quân là bạn từ nhỏ cho nên Thiệu Quân cũng hiểu phần nào tính cách của Nguyệt. Khi nói Nguyệt bày trò với Bạch Tiểu Dung, Thiệu Quân ko tin, nhiều lần đến hỏi Nguyệt rõ ràng, sau khi nghe Nguyệt nói sự thật 'chả ai tin' thì cũng nói chỉ là Nguyệt vô tình, ko cố ý. Nói chung là vẫn tin tưởng Nguyệt. Vì vậy Bạch Tiểu Dung rất căm tức, ghen tị với cô -> giờ thêm trò. Tử Phong chắc lười, anh chàng Thiệu Quân này tuy tốt bụng nhưng tốt ko đúng chỗ, cuối cùng lại hại Nguyệt. Kết thúc hồi tưởng, Tử Phong cũng nôm na hiểu rõ hoàn cảnh của Mộ Dung Thiên Nguyệt, Tử Phong chắc lười: Giàu chưa chắc là đã sướng nhỉ? Lắm người ghen tị, làm sai tí là áp lực nặng nề. Nhưng cô tìm chết cũng là ko nên. Bố mẹ cô thì sao? Haizzz... ko trách cô được, dương thọ của cô cũng đã hết. Để cảm ơn vì đã cho tôi mượn thể xác tôi chúc cô đầu thai vào nơi tốt hơn. Cô lên nhá! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Chuẩn Bị Ra Ngoài.

Từ Phong thờ dài, lơ xuyên rồi thì thôi, nhưng phải xem hình dáng thân chủ này như thế nào cái đã. Lúc còn là ' Từ Phong ', tuy cậu ko đến mức soái ca nhưng cũng có thể xem là có nhan sắc, cũng có nhiều em ngưỡng mộ. Giờ mà xuyên vào 1 con ' bún lèo ' da cóc thì Từ Phong thể thà lang thang rồi chờ tình còn hơn. Nhìn về phía cái gương, cậu nuốt nước bọt, chống tay đứng dậy, đi về phía đó. Càng lại gần cậu càng hồi hộp, hoảng sợ. Khi đã đứng trước gương, cậu từ từ nâng mắt lên nhìn và kinh ngạc. Người con gái trong gương đúng là một mỹ nữ, khuôn mặt rất đẹp, tuy hơi xanh xao nhưng lại làm cho người khác có cảm giác muốn bảo vệ. Từ Phong đưa tay run run lên chạm mắt: Oa, đúng là 1 đại mỹ nữ mà. Nếu là mình trước kia gặp có lẽ cũng yêu mất luôn. Được, được có khuôn mặt này thì xuyên cũng được. Rồi Từ Phong như nhớ ra gì đó, chắc lười: Chắc chắn, về nhan sắc thì Mộ Dung Thiên Nguyệt ăn đứt Bạch Tiểu Dung kia, nhưng do mẹ kia âm hiểm nên mới được làm ' nữ thân '. Chắc, sắc đẹp này... mẹ đó ghen tị là đúng rồi. Đến khi nhìn thấy thân hình của ' mình ' thì cậu lại bật ngón cái một lần nữa. Thân hình này, chỉ có một từ có thể diễn tả: LEP! Nhưng Từ Phong vui là vì sao? Nếu ngực to mông nở thì cậu chắc chắn sẽ ghét bỏ. Tuy lúc còn là Từ Phong, cậu thích những cô gái... khụ khụ... đầy đặn nhưng ko 1 ai là con trai thích mình có buối to, vì nó là 1 sự si nhục. Con trai mà bị nói là ' đồ ngực đàn bà ' ai chả ghét, chả hận. Mà cậu tuy nhập vào 1 cô gái nhưng tâm trí thì vẫn coi mình là con trai. Giờ mà ngực to mông nở thì cậu nôn ọe mất. Vội lại to giọng cho lắm, khó vận động, (^^). Bỏ qua buối và đưa hấu (ngực với mông) thì thân hình của Thiên Nguyệt rất được, cao khoảng tầm 1m6, 1m65, thon thả, nói chung là đẹp. Nhìn đến mái tóc, cậu dờ khóc dờ cười, tóc dài ngang eo, dài thế? Cậu ko biết chải cũng chả biết cột đầu. Đứng suy nghĩ một hồi, cậu cần phải biết bây giờ là thời gian nào, chẳng phải thân chủ đang đi học sao, nếu là ngày trong tuần thì cậu phải đi học rồi. Nhìn quanh thấy cái điện thoại của thân chủ, cậu lại cầm lên xem, chắc chắn là máy mới nhất của một hãng điện thoại nổi tiếng, đúng là lắm tiền. Lúc còn là Từ Phong, máy mới nhất của hãng Apple hay Samsung cậu còn ko có tiền mua huống gì cái hãng của tỷ phú này: Nhà giàu đúng là sướng! Xuyên vào con nhà giàu cũng sướng!. Cậu xem thời gian: Chủ nhật ngày A tháng B năm C: Chủ nhật à? Vậy ko cần phải đi học rồi! Vậy hôm nay ra ngoài tham quan vậy. Mộ Dung Thiên Nguyệt, cô đừng trách tôi, tôi xuyên đến đây ko mang tiền, trong thân xác cô thì ko thể đi làm thêm nếu ko sẽ làm xấu hình ảnh của Mộ Dung gia, vậy nên, tôi dùng tiền của cô nhé? Cảm ơn!. Nói rồi cậu theo trí nhớ của thân chủ tìm ví tiền, mở ra, Từ Phong thất vọng, ko một tờ tiền: Cô là con nhà đại gia mà, cái quái gì mà 1 đồng cũng ko có? Chả lẽ cô bị người nhà ruồng bỏ à? Vậy tại sao ở trong nhà đẹp vậy? Từ Phong đang điên loạn, định vứt cái ví qua cửa sổ thì cậu phát hiện có gì đó, tìm tìm thì cậu từ ngạc nhiên chuyển sang kích động rồi vui mừng: Là thẻ tín dụng. Đã vậy còn màu vàng kim, có lẽ là giá trị lớn đấy. Cậu ôm nó vào lòng, ngửa mặt lên trời, cảm tạ: A... lão Thiên, cảm ơn ông. May mắn là ta ko bị cắt đi nguồn sống duy nhất!. Tự nói một hồi, cậu đi đến tủ kiểm đồ thay đồ đi ra ngoài. Mở tủ ra, cậu như muốn phát điên, toàn váy là váy nhưng là hàng hiệu cả đấy. Giờ tuy cậu là ' con gái ' nhưng nếu bắt cậu mặc váy thì cậu nghĩ ngay đến cảnh 1 người đàn ông cơ bắp, râu ria mặc váy tạo dáng và cậu sẽ nôn ọe trong đầu. Cố lục tung cả tủ đồ, cuối cùng cậu cũng tìm thấy 1 và chỉ 1 cái quần đen. Cậu chọn 1 chiếc áo phông mặc tạm cùng nó rồi chui vào nhà tắm. Vì ko biết mặc... áo ngực nên cậu lấy tạm tấm vải dài quấn quanh ngực vừa để dễ di chuyển vừa cảm thấy đỡ... nhục. Từ Phong trước kia rất rắn chắc, tuy thân chủ lép nhưng dù gì cũng là con gái cũng có... gọi là 1 chút, nhưng đối với Từ Phong 1 chút hay nhiều chút đều như nhau, ko thích nên phải bịt lại thôi. Lúc thay đồ, cậu nhắm mắt mới dám thay, mấy lúc chạm vào ' da thịt ' cậu liền rụt tay lại, thay đồ mà lấm phong ba bão táp thật. Lúc soi gương, cậu ko khỏi cảm thán, chắc chắn, người đẹp mặc giê rách cũng đẹp. Cảm thấy đã ổn, cậu liền lấy điện thoại và thẻ đút vào túi quần rồi ra khỏi phòng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chuẩn Bị Ra Ngoài (2)

Vừa nhìn thấy cảnh ngoài phòng mình, cậu suýt rớt cả cằm, mẹ nó đây là nhà ở hay cung điện vậy. Tuy trước đó ở trong phòng cậu đã đoán trước căn nhà này ko phải giàu bình thường nhưng mà đến mức này thì quá là... Bình tĩnh lại, cậu đi xuống lầu, trên đường hơi ngạc nhiên vì ko có ai trong nhà trừ cậu. Nhớ lại thì ra bố mẹ, họ hàng, gia tộc thân chủ ở thành phố Z, nhưng do học tại trường thượng lưu nên thân chủ chuyển đến đây ở một mình. Từ Phong giật môi, ở một mình mà cũng ở nhà to như vậy? Thừa tiền lắm à? Nhà ở tạm mà như vậy ko biết nhà chính nó thế nào: Thôi ko nghĩ nữa, ko lại phải vào viện do đau tim. Vừa bước xuống phòng khách, đang mãi mê ngắm nhìn thì bỗng 1 giọng nói vang lên khiến cậu giật mình:

- Tiểu thư, buổi sáng tốt lành.

Từ Phong ngoảnh lại nhìn, là 1 người đàn ông trung niên khoảng 50 tuổi đang cúi đầu nói với cậu. Cậu ngạc nhiên: Tiểu thư? Mình á?... À quên, mình đang ở trong thể xác tiểu thư nhà Mộ Dung. Theo trí nhớ thì đây là quản gia Lâm, được bố mẹ thân chủ thuê cùng 1 số người hầu khác để phục vụ thân chủ trong lúc xa nhà. Từ Phong khò khè: Mẹ nó, mình đi đại học còn phải tự nấu ăn giặt đồ. Con oắt con này xa nhà có tí mà mang cả đoàn người đi phục vụ. Công lí ở đâu? TT - TT . Nhớ ra mình muốn ra ngoài, cậu nói:

- Bác Lâm, cháu muốn ra ngoài... Cái giọng này... thật ko quen mà.

Quản gia Lâm cung kính nói:

- Vâng, tiểu thư, xin tiểu thư chờ một lát, tôi sẽ lập tức gọi tài xế.

Từ Phong gật đầu:

- Vâng, làm phiền bác.

Sau khi quán gia Lâm lui ra, Tử Phong lại ghé ngồi chờ: Chà chà, tài xế riêng cơ á? Đúng là nhà giàu mà. Mình nên tập làm quen để sau này khỏi quá bất ngờ mà rớt tim thì hơn. Một lúc sau khi được thông báo xe đã sẵn sàng thì cậu đi ra cửa và một lần nữa đứng hình. Khung cảnh xung quanh ngôi nhà rất đẹp! Quá đẹp! Lại còn rộng nữa! (Mình ko giỏi miêu tả bạn đọc có thể tưởng tượng theo cách của mình). Khi nhìn đến xe thì cậu suýt nữa ôm tim khụy xuống, siêu xe, là siêu xe thuộc top 10 hãng xe đắt nhất thế giới. Cậu rất kích động, lúc còn là Tử Phong cậu rất đam mê siêu xe dù ko có tiền mua cho nên hiểu rất rõ về xe. Ko ngờ có ngày cậu được tận mắt nhìn thấy siêu xe top 10 ngoài đời, đã vậy còn thuộc quyền sở hữu của cậu. Bây giờ cậu thực muốn chạy lại cái xe ôm nó và hôn hít mà. Cậu đi như người mất hồn về phía xe, được tài xế mở cửa giúp, cậu vô thức ngồi vào xe mà ko biết. Đến khi xe bắt đầu chạy đi cậu mới hoàn hồn lại, kích động: AAA... mình đang được ngồi trong siêu xe, đã vậy nó còn là của mình nữa chứ. Haha xuyên vào con nhà giàu đúng là sướng mà. Phải cố lắm Tử Phong mới có thể kiềm chế được ý định 'sắm sở' chiếc xe. Đi một lúc thì qua cổng lớn, Tử Phong kinh ngạc: Nãy giờ mới ở trong khuôn viên của nhà mình thôi sao? nghĩ vậy cậu liền ngoảnh lại nhìn, sau đó ôm tim: Má ơi! Đây mà là nhà á? Sao mà rộng thế? Bình tĩnh, bình tĩnh, sau còn nhiều thứ khiến mình kinh ngạc nữa, hãy tập làm quen với cuộc sống thượng lưu đi.

Lúc vừa ra đường cái, tài xế hỏi cậu:

- Tiểu thư, người muốn đi đâu?

- À, cho tôi đến chỗ làm tóc. Trước tiên phải xử lí đồng tóc dài này cái đã. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Ra Ngoài - Tắm! (^^)

Đi một lúc thì chiếc xe dừng lại, Tử Phong đi ra, nhìn tiệm tóc trước mắt mà ko khỏi khóc thầm: Mẹ nó! Có cái quán làm tóc mà còn to gấp mấy nhà của mình. Cái thế giới nào đây hả trời? Công bằng đâu cả rồi? Cậu đi vào tiệm, cắt tóc ngắn lại (Giống ảnh bìa của truyện á!). Sau đó đến trung tâm thương mại mua đồ, một lần nữa cậu lại choáng ngợp trước sự 'hùng vĩ' của nó. Vừa đi vào trong, cậu đến ngay tầng bán đồ mua 1 đồng quần áo và giày thể thao đen trắng và tất nhiên là cậu ko dám thử rồi. Với lại dáng Thiên Nguyệt đẹp, mặc gì cũng vừa nên cũng ko cần phải thử. Mua xong đồ thì cũng đã buổi trưa, cậu lên xe về 'nhà', tuy buổi sáng đã thấy qua ngôi nhà nhưng giờ nhìn lại cậu vẫn phải kinh ngạc mà cảm thán nó rất đẹp. Khi vừa vào nhà thì gặp ngay quán gia Lâm cúi người nói:

- Chào mừng tiểu thư trở lại. Bữa trưa đã sẵn sàng, mới tiểu thư dùng bữa, còn đồ của người tôi sẽ cho người hầu đem lên phòng tiểu thư.

- À dạ. Nhờ bác.

Nói rồi cậu đi theo quán gia Lâm vào phòng ăn, nhìn bàn ăn cậu sững sốt, trên đó ít nhất cũng có chục món, màu sắc bắt mắt. Đến khi ngồi vào bàn, cậu càng kinh ngạc hơn, các món ăn đều rất sang trọng, nào là bò bít tết, rồi là tôm hùm... ăn một mình mà ngày nào cũng như vậy? Mẹ ơi, tiền... Bỗng Tử Phong cảm thấy thật sung sướng: Haha, nhà giàu đúng là sướng, tuy hơi rắc rối về giới tính nhưng thật may mắn vì đã chọn xuyên vào 'em' này. Từ bây giờ mình ko còn phải làm bạn với mì ăn liền nữa. Tử Phong à, xuyên cũng tốt, cố gắng hưởng thụ đi nhá! Haha... >O

- Ko được suy nghĩ lung tung, ko được suy nghĩ lung tung, phải thanh tâm quả dục, phải thanh tâm quả dục...

Tối, Tử Phong lại cày LOL, đến khi đi ngủ, cậu mới nhớ ra ngày mai là thứ 2, đồng nghĩa với việc cậu phải đi học. Tử Phong khó chịu, rõ ràng là 'cậu' đã tốt nghiệp đại học, sao lại phải đi học lại cái chương trình cấp 3 nhàm chán kia. Nhưng ko muốn thì vẫn phải đi, nếu ko lại bị nghi ngờ. Rồi cậu lại nhớ ra Bạch Liên Hoa - Bạch Tiểu Dung, Âu Dương Vũ Phi và Nam Cung Thiếu Quân - các 'hung thủ' trực tiếp và gián tiếp hại chết Mộ Dung Thiên Nguyệt cũng theo học ở trường đó:

- Hề? Cùng trường à? Vậy thì các người tốt nhất đừng giờ trò với ta. Ta ko phải kẻ thù dai, thù cũ cho qua nhưng nếu gây chuyện thì đừng trách... ta cũng ko biết 'thương hoa tiếc ngọc' là gì nên ko kể gái hay trai đâu... BẠCH - TIỂU - DUNG. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Đi Học.

Sáng hôm sau, Từ Phong ngủ dậy, vsen, soạn sửa chuẩn bị đi học. Nhưng khi nhìn đến bộ đồng phục thì cậu ko khỏi chửi thầm: Mẹ nó! Đây mà là đồ cho người mặc á? Cái trường vô văn hóa nào nghĩ ra vậy? @\$%&€¢¥... (lược bớt 1500 từ). Đồ đồng phục của nữ là áo sơ mi với váy. Áo cộc tay, váy thì xếp nếp nhưng ngắn nửa đùi. Từ Phong vừa thấy mình sắp phải mặc bộ đồ như vậy thì buồn nôn. Cái váy này... đủ che nhưng khi cúi xuống thì... Tuy trong thể xác con gái nhưng Từ Phong vẫn cảm thấy mình là con trai, mà 1 đứa con trai mà phải mặc váy, lại là loại váy cũn cốn như thế này thì đúng là tà giết nó đi còn hơn. Từ Phong nhìn chiếc váy đặt trên giường với ánh mắt ' kinh dị '. Giờ mặc nó ko được, mà ko mặc cũng ko được, cái trường Thiên Nguyệt theo học bắt học sinh phải mặc đồng phục cả tuần. Từ Phong còn nghĩ cái trường đó định tạo cơ hội cho bọn con trai à? Cậu đứng suy nghĩ một lúc thì cũng nghĩ ra biện pháp, mặc quần đen bó sát ở trong rồi mặc váy ở ngoài. Thay đồ xong, cậu nhìn mình trong gương, ko tệ, nhìn ngoài vào chỉ thấy giống như mặc tất đen với váy thôi. Chuẩn bị xong xuôi, Từ Phong với tay lấy cặp, đi xuống nhà. Ăn sáng xong, cậu đi vào một đôi giày thể thao đen rồi được tài xế đưa đến trường. Lúc xuống xe, đứng trước cổng trường mà cậu kinh ngạc, ngôi trường rất đẹp và rộng. Theo cậu nhớ thì trường chưa đến 20 lớp học mà diện tích ngôi trường này phải gấp 3 - 4 lần trường đại học của cậu. Trường về cơ bản chia ra 2 khu. Khu 1 là của các học sinh nhà giàu mỗi khối một dãy lớp gồm các lớp S, A, B, C, D theo thứ tự sức học từ trên xuống, chỉ cần đủ tiền đóng học phí ko kể giàu ít hay giàu nhiều thì sẽ học ở tầng lớp này. Còn khu 2 là lớp ' Sao ', lớp này mỗi khối chỉ có 2 lớp dành cho những học sinh nhận học bổng và 6 lớp của 3 khối ở chung một dãy nhà. Lớp này tiêu chuẩn chọn học sinh là 30 người có điểm thi đầu vào trường cao nhất. Nhà trường phải tách ra theo tầng lớp bởi vì sợ có sự kì thị về gia cảnh. Thân chủ Mộ Dung Thiên Nguyệt này học ở lớp A, còn 3 người Bạch Tiểu Dung, Âu Dương Vũ Phi và Nam Cung Thiệu Quân thì học ở lớp S. Từ Phong chặc lưỡi: Học kém hơn chả trách lại bị nói là ghen tị. Mà cũng chả sao, khác lớp càng tốt. Từ Phong đi vào trường, trên đường đi nghe ko ít bình luận từ xung quanh:

- Ôi, trường chúng ta có học sinh mới à? Phong cách quá?
- Sao tớ cứ thấy học sinh này quen quen...
- Đó chẳng phải Mộ Dung Thiên Nguyệt sao?
- Cái gì? Mộ Dung Thiên Nguyệt? Sao lại khác như vậy?
- Còn chẳng phải là do hăm hại Nữ Thần ko thành công nên thay đổi cho đỡ mất mặt sao?
- Xi, thay đổi ngoại hình thì sao chứ? Ác độc vẫn là ác độc thôi.
- Tưởng thay đổi bề ngoài thì tránh được tội lỗi mình gây ra chắc?

Bla... ble... blo...

Từ Phong nghe mà nhếch mép: Mộ Dung Thiên Nguyệt, có vẻ cô sống ko thoải mái lắm nhỉ? Mà sức ảnh hưởng của bông Bạch Liên Hoa này cũng lớn thật. Sau này có đánh cô ta cũng phải chú ý một chút. Từ Phong cũng chả để ý lắm bởi vì người bị nói là Mộ Dung Thiên Nguyệt chứ ko phải là Từ Phong. Cậu chỉ ở nhờ trong thân thể thôi, ko liên quan. Vừa vào lớp, bỏ qua những ánh mắt bất ngờ và những câu nói xấu, dựa theo trí nhớ thân chủ, cậu đi về chỗ của ' mình '. Chỗ của cậu là ở góc phải cuối lớp: Bị cô lập chả trách ngồi ở đây. Mà cũng tốt, chỗ này mình thích. Từ phong treo cặp, ngồi gác chân lên bàn, đeo headphone vào, chơi game. Thấy cảnh này mọi người trong lớp trở mặt, hôm nay Mộ Dung Thiên Nguyệt ko bình thường à? Cách ăn mặc đã khác, hành động cũng ko giống bình thường luôn. Đang cây say mê bỗng một giọng nữ yếu ớt, mềm mại vang lên:

- Thi... Thiên... Nguyệt... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bạch Liên Hoa Lên Sàn.

Vì đang say mê cây game nên lúc xung quanh xôn xao Từ Phong cũng ko để ý, đến khi trước mặt vang lên một giọng nữ mềm mại gọi tên (ko phải của) mình:

- Thi... Thiên... Nguyệt...

Thì Từ Phong mới ngẩng đầu lên nhìn 1 cái rồi lại cúi xuống chơi game tiếp. Cậu ngẩng lên vì 1 thằng con trai lịch sự sẽ ko bỏ 1 cô gái đứng trước mặt mình nhưng... nếu cô gái đó là người hại mình thì sao? Có cần lịch sự nữa ko? Người vừa gọi Thiên Nguyệt chính là Bạch Tiểu Dung. Từ Phong vừa nhìn là nhận ra nên ko quan tâm. Nhưng trong mắt người khác thì Thiên Nguyệt cảm thấy hổ thẹn với Bạch Tiểu Dung nên ko dám đối mặt. Nhưng thực ra, Từ Phong cúi đầu là để tiếp tục cây game. Bạch Tiểu Dung thấy vậy thì hả hê, Thiên Nguyệt càng như vậy, mọi người càng nghĩ là do Thiên Nguyệt làm, cô ta càng đạt được mục đích. Tuy vậy nhưng bề ngoài lại tỏ ra khúm núm, e sợ, dè dặt hỏi:

- Thi... Thiên... Nguyệt... cậu đã... khỏe hơn... chưa? Tớ... tớ... xin lỗi...

Cô ta chưa nói hết câu xung quanh đã nhao nhao:

- Tiểu Dung, ko phải lỗi của cậu, là do cô ta, cậu cần gì phải xin lỗi loại người như cô ta chứ?
- Đúng vậy, là do cô ta đẩy cậu, cô ta ko xin lỗi cậu thì thôi, sao cậu phải xin lỗi cô ta?
- Chắc giờ cô ta đang oán giận vì cậu vẫn bình an mà cô ta lại bị ' gây ông đập lưng ông ' đấy, cậu nên tránh xa cô ta một chút, nếu ko cô ta lại nổi điên lên làm thương cậu đấy!

Bla... ble... blo...

Bạch Tiểu Dung cười lạnh, đây chính là những câu nói mà cô ta muốn từ mọi người và muốn để Thiên Nguyệt nghe được: Ai cũng đứng về phía tôi, ko ai tin cô đâu! Nhưng cái người ' đang oán giận ' kia chỉ nghe và cười trong lòng, ko có phản ứng gì, vẫn nhìn điện thoại nhưng ko chơi game nữa mà tiếp tục im lặng xem diễn. Thấy cậu ko phản ứng, Bạch Tiểu Dung lại diễn tiếp, lần này đến vai ' Nữ Thần hiền như Bồ Tát, mở lòng từ bi bác ái, tấm lòng cao cả, độ lượng, bao dung, vị tha, ... :

- Các cậu đừng nói... như vậy, tớ nghĩ... Thiên Nguyệt ko... cố ý... đâu, và lại... tớ... tớ cũng ko... sao, mà cậu ấy... lại phải... nằm viện...

Bạch Tiểu Dung nói mà như nước nỏ, cứ đứt quãng như phải chịu ủy khuất. Mọi người thấy thế lại nhao nhao:

- Tiểu Dung cậu hiền quá nên bị cô ta bắt nạt rồi. Cô ta mà ko cố ý? Có mà cố tình thì có.
- Cậu ko phải thương xót cho loại người đó, cô ta là ' ác giả ác báo ', hại người thành ra hại mình...

Bla... ble... blo...

Bạch Tiểu Dung vẫn chưa dừng lại, ngoảnh sang Thiên Nguyệt nói tiếp:

- Thi... Thiên... Nguyệt, lúc cậu... nằm bệnh viện... tớ... tớ đã định đến thăm nhưng do... bạn nên ko đi được... xin lỗi cậu...

Bạch Tiểu Dung chưa nói xong thì 1 giọng nam đã cắt ngang:

- Sao cậu phải nói dối? Cứ nói thật ra để xem cô ta dám làm gì cậu? Mộ Dung Thiên Nguyệt, là tôi ko cho cô ấy đi thăm cô. Ai mà biết được cô sẽ làm gì với cô ấy chứ?

Từ Phong lại nâng mắt rồi hạ xuống nhanh chóng: A... lời cả Âu Dương Vũ Phi đi à? Chuẩn bị tốt đấy! Mà Bạch Tiểu Dung, cô đến để xin lỗi hay đến để ' vạch tội ' vậy? Bạch Tiểu Dung nghe vậy thì đặc ý trong lòng nhưng ngoài thì làm mặt lo lắng nhìn Vũ Phi nói:

- Vũ Phi... sao cậu lại nói vậy?

Rồi ngoảnh sang cậu gấp gấp giải thích:

- Thiên Nguyệt à, ko phải vậy đâu, ko phải Vũ Phi ngăn tớ, là tớ bạn nên ko đến thăm cậu được...

Người ngoài nhìn vào thấy Bạch Tiểu Dung rất hiểu chuyện, dù Âu Dương Vũ Phi ko cho cô ta đi thật nhưng bào chữa như vậy là để ko làm quan hệ 2 đại gia tộc xấu đi. Nhưng sự thật là bào chữa kiểu ' giấu đầu hở đuôi ' đó thì ai chả biết chuyện Âu Dương Vũ Phi ko cho cô ta đi là thật và nói như vậy thì càng làm quan hệ 2 đại gia tộc xấu hơn. Từ Phong ở trong lòng cũng phải bật ngón cái với Bạch Tiểu Dung: Thâm! Quá thâm! Âu Dương Vũ Phi khó chịu, nói tiếp:

- Tiểu Dung, cậu ko cần phải giấu, nói thẳng ra thì sao? Vấn quan hệ nhà tớ và nhà cô ta cũng chả thân thiết gì nên cậu ko phải lo.

Nghe Âu Dương Vũ Phi nói vậy, Bạch Tiểu Dung nhìn Thiên Nguyệt áy náy, cúi đầu. Âu Dương Vũ Phi thấy Bạch Tiểu Dung Như vậy thì đau lòng, nhìn Thiên Nguyệt với ánh mắt ' ăn tươi nuốt sống ' nói:

- Mộ Dung Thiên Nguyệt, cô nên biết điều 1 chút, đã làm hại người khác còn ko biết xin lỗi. Cô đừng nghĩ mình ở trong 1 đại gia tộc là oai, cô nên biết ' ác giả thì ác báo '.

Từ Phong nghe vậy cười khẩy: Ác giả ác báo? Câu này nên dành tặng đúng người thì hơn. Giờ mình đã hiểu à này lời Âu Dương Vũ Phi đi làm gì rồi. Đại gia tộc? Muốn cho mọi người biết tuy nhà cô ta ko nằm trong Tam đại gia tộc nhưng vẫn có người của đại gia tộc chống lưng? Hừ, bọn Âu Dương Vũ Phi và Nam Cung Thiếu Quân này nào chỉ dùng để học thôi à? Vào được lớp S mà ko đủ thông minh để biết mình bị lừa. Giỏi cái *beep*! Phi! Ta khinh! Loại con gái này mà cũng thích được, mắt mù hết cả rồi à? . Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đừng Động Vào Tôi

Một lúc sau ko thấy Thiên Nguyệt phản ứng, mọi người kể cả Bạch Tiểu Dung và Âu Dương Vũ Phi đều rất kinh ngạc, bình thường ko phải sau khi bị nói như vậy thì Thiên Nguyệt sẽ giải thích, bảo chữa cho mình sao? Sao hôm nay lại ngồi im như vậy? Bạch Tiểu Dung thấy thế thì nhăn mặt, bức bối, sao hôm nay Thiên Nguyệt ko phản ứng lại? Nếu Thiên Nguyệt ko giải thích cho mình thì vở kịch này ko thể thành công được. Âu Dương Vũ Phi cũng thấy lạ, ko chỉ vì Thiên Nguyệt ko phản ứng mà ngay từ lúc đầu nhìn cách ăn mặc của Thiên Nguyệt đã thấy khác, rồi đến cái phản ứng ' ko biết, ko quan tâm, ko lên quan ' của cô khi nhìn Bạch Tiểu Dung và Vũ Phi. Bây giờ lại đến thái độ ' khinh người ' ko thèm nghe lời người khác nói thì làm Âu Dương Vũ Phi tức giận. Vũ Phi liền đi đến trước bàn cậu, đập 2 tay xuống bàn 1 cái ' RẦM ', nói:

- MỘ DUNG THIÊN NGUYỆT, cô có nghe bọn tôi nói gì ko? Đừng có khinh người quá đáng!

Thấy Vũ Phi làm như vậy, ai cũng cười trong lòng, Từ Phong cũng vậy. Trong những người theo đuổi Bạch Tiểu Dung thì chỉ có 2 người đủ sức ' bảo vệ ' Bạch Tiểu Dung khỏi Mộ Dung Thiên Nguyệt, nhưng Nam Cung Thiếu Quân vì tình bạn nên vẫn ko có to tiếng với Thiên Nguyệt. Chỉ có Âu Dương Vũ Phi nóng tính, thẳng thắn, thường ' lời ' Thiên Nguyệt ra hỏi tội. Nam Cung Thiếu Quân tuy ko muốn nhưng cũng ko ngăn được nên ko đi, tránh làm Thiên Nguyệt khó xử. Bạch Tiểu Dung và mọi người chứng kiến thì cười thầm vì Âu Dương Vũ Phi đã tức giận, còn Từ Phong thì cười vì sự ngu ngốc của vị Âu Dương thiếu gia này. Thế người khác nói gì là mình phải nghe hết à? Mà có nghe rồi, ko muốn nói gì cũng ko được à? Mà giờ ' Mộ Dung Thiên Nguyệt ' lên tiếng thì có ai tin ko mà phải nói? Cậu ngẩng mặt lên, nhìn thẳng Âu Dương Vũ Phi, làm vẻ mặt ' éo liên quan đến ông ', ngạc nhiên, hỏi:

- Xong rồi à?

Nghe câu trả lời này của Thiên Nguyệt, ai cũng sững sốt. Bình thường ko phải sẽ sợ hãi rồi bảo chữa cho mình sao? Sao giờ lại tỏ vẻ người bị hỏi tội ko phải là mình? Với lại nói ' Xong rồi à? ' nghĩa là gì? Âu Dương Vũ Phi nghe vậy thì nhăn mặt, hỏi:

- Xong cái gì?

Từ Phong nhìn lại Vũ Phi, mặt ko cảm xúc:

- Nói xong chưa?

Nghe vậy tất cả mọi người đều kinh ngạc, hôm nay Mộ Dung Thiên Nguyệt ăn gan hùm mặt gấu gì mà khác và ' to gan ' như vậy? Dám dùng khuôn mặt đó nói chuyện với Âu Dương Vũ Phi. Thấy Thiên Nguyệt dùng giọng như vậy nói với mình thì Vũ Phi càng tức giận, rõ ràng Thiên Nguyệt là người làm sai, sao lại dám trả lời bằng giọng điệu đó. Âu Dương Vũ Phi nghiêng rằng, nói:

- Ý cô là là gì?

Từ Phong bỏ chân xuống, đứng dậy, nói:

- Thật sự ko hiểu? Rõ ràng thế mà nhĩ? Ý tôi là: Các người nói xong chưa để tôi đi?

Nghe cậu nói vậy, ai cũng bất ngờ rồi tức giận, người có lỗi là Thiên Nguyệt sao lại dám nói bằng thái độ đó chứ? Rồi còn ' Để tôi đi ', chẳng lẽ ko thèm nghe mọi người nói gì? Đúng là khinh người quá đáng mà. Bạch Tiểu Dung nhăn mặt, hôm nay Thiên Nguyệt sao vậy, rất khác lúc trước, bỗng trong lòng Bạch Tiểu Dung dâng lên cảm giác lo lắng. Âu Dương Vũ Phi khi nghe cậu trả lời như vậy, thì tức giận:

- Cô...

Từ Phong vẫn giữ mặt bình thường, nói:

- Nếu ko có chuyện gì nữa thì tôi đi.

Nói rồi cậu đứng dậy, đi qua Âu Dương Vũ Phi. Đến khi Thiên Nguyệt đi lướt qua thì Âu Dương Vũ Phi mới hoàn hồn, định quay lại bắt lấy vai Thiên Nguyệt. Nhưng khi tay Vũ Phi sắp chạm đến thì bỗng Thiên Nguyệt quay người lại, hất tay Vũ Phi ra, nhăn mày, nói:

- Đừng có động vào tôi.

Chứng kiến hành động vừa rồi của Thiên Nguyệt, ai cũng kinh hãi, thân thù Thiên Nguyệt từ khi nào lại trở nên nhanh nhẹn như vậy? Âu Dương Vũ Phi đã là đai đen karate mà Thiên Nguyệt còn nhanh hơn cậu. Thiên Nguyệt quay người, tiếp tục đi về phía cửa lớp. Cả Âu Dương Vũ Phi và mọi người vẫn đang kinh ngạc, ko kịp phản ứng nên chỉ có thể giương mắt nhìn Thiên Nguyệt bỏ đi. Đến khi Thiên Nguyệt đi qua mình thì Bạch Tiểu Dung mới hoàn hồn lại. Quay người thấy Thiên Nguyệt sắp ra khỏi lớp thì vội vâng lên tiếng gọi lại:

- Thiên Nguyệt! Chờ đã! Mình ko thể để cô ta đi dễ dàng như vậy được. Mình chưa bao giờ thua cô ta và bây giờ cũng vậy. Đăng bởi: admin

Chương 9: Cô Ko Xứng.

Thiên Nguyệt nghe Bạch Tiểu Dung gọi mình thì dừng lại, ngoảnh đầu nhìn thẳng vào mắt đối phương, vẻ mặt âm trầm, giọng nói băng lãnh:

- Có chuyện gì?

Bạch Tiểu Dung thấy Thiên Nguyệt như vậy thì trong lòng bỗng hoảng sợ, lo lắng. Nhưng nghĩ lại có Âu Dương Vũ Phi và mọi người ở đây đứng về phía mình liền bình tĩnh lại, nhìn Thiên Nguyệt áy náy, e dè hỏi:

- Cậu... cậu đã... khỏe hơn chưa? Lần trước... cậu ngã... cầu thang... là... là do... mình... xin lỗi cậu...

Nghe Bạch Tiểu Dung nói vậy, ai cũng cảm thấy Bạch Tiểu Dung rất hiền lại hiểu chuyện, dù ko phải lỗi của mình nhưng vẫn nhận để giải quyết mâu thuẫn. Vậy là hình ảnh nữ thần trong mắt mọi người lại được nâng lên 1 tầm cao mới, điểm cộng tăng vù vù. Đến đây mọi người lại nhìn sang Thiên Nguyệt, tại sao lại có người quá đáng như vậy chứ? Rõ ràng là lỗi của mình đã ko nhận còn dám nói chuyện bằng giọng điệu đó. Nhưng... phản ứng của Thiên Nguyệt cũng rất lạ... đó... ko giống phản ứng của 1 người chối bỏ trách nhiệm mà giống phản ứng chuyện ko liên quan đến mình hơn. Ai cũng nhìn về phía Thiên Nguyệt để xem câu trả lời là gì. Cậu nghe Bạch Tiểu Dung nói vậy thì cười lạnh trong lòng: Nếu thật sự lo lắng cho Mộ Dung Thiên Nguyệt thì tại sao lại làm người ta ngã cầu thang rồi còn đổ lỗi? Nếu giả vờ lo lắng thì... chắc chắn... mục này diễn giới! Thiên Nguyệt làm 1 bộ ngạc nhiên, nhìn Bạch Tiểu Dung nhẩn mày 1 hồi lâu như suy nghĩ gì đó rồi nói:

- Ngã cầu thang? Tôi á? Khi nào? Với lại... cô là ai?

Nghe Thiên Nguyệt nói vậy ai cũng sững sờ, Thiên Nguyệt bị sao vậy? Sao lại ko nhớ gì? Chẳng lẽ... ngã cầu thang nên mất trí nhớ? Nhưng nghe nói Thiên Nguyệt ko sao mà? Bạch Tiểu Dung sững sờ sau đó trầm mặt xuống: Cô nghĩ giả mất trí thì có thể thoát sao? Hừ, đừng có mơ! Nhưng thật sự là Từ Phong nói thật, người bị ngã là Mộ Dung Thiên Nguyệt chứ ko phải Hàn Tử Phong cậu nên cậu chả liên quan. Cậu chỉ mượn thân xác của Thiên Nguyệt để sống tạm nên những chuyện quá khứ của Thiên Nguyệt cậu sẽ ko nhúng tay vào. Như chuyện ngã cầu thang này chẳng hạn, người ngã là Thiên Nguyệt nên tất nhiên ko liên quan đến cậu vì vậy dĩ nhiên là cậu ko biết rồi. Bạch Tiểu Dung vẫn ko muốn buông tha cho Thiên Nguyệt, làm mặt lo lắng hỏi:

- Cậu... cậu ko nhớ gì sao? Tôi nghe nói cậu... ko bị sao mà.... Sao giờ lại bị như vậy?

Mọi người nghe Bạch Tiểu Dung nói vậy thì thấy Bạch Tiểu Dung rất tốt bụng, tuy ' ko được ' đi thăm nhưng vẫn hỏi thăm sức khỏe của Thiên Nguyệt, chứng tỏ Bạch Tiểu Dung rất độ lượng, đã tha thứ cho Thiên Nguyệt. Ai cũng nghĩ theo hướng Bạch Tiểu Dung tốt, ko hề có lấy 1 người nghĩ theo hướng ngược lại và sự thật đã chứng minh, mọi người tin Bạch Tiểu Dung là những người có não cho đẹp, tin tưởng Bạch Tiểu Dung 1 cách mù quáng. Lúc Bạch Tiểu Dung biết tin Thiên Nguyệt ko sao thì đã tức điên lên, ném đồ, rủa Thiên Nguyệt: Ko sao? Số cô ta đúng là lớn mà? Sao ko chết luôn đi cho rồi?... Thiên Nguyệt nhìn Bạch Tiểu Dung, cười lạnh trong lòng, ngoài mặt thì tỏ ra ngạc nhiên, ' A ' 1 tiếng rồi nói:

- Lúc tôi tỉnh lại thì đang ở trong bệnh viện, mọi người nói tôi bị ngã xù, ko ngờ lại là do ngã cầu thang. Nhưng quên cũng tốt mà, 1 số chuyện ko đáng nhớ thì quên đi cũng được mà, phải ko?

Ngụ ý: Cô ko xứng đáng để tôi nhớ!

Thiên Nguyệt lại cười, nói tiếp:

- Nếu ko còn việc gì nữa thì tôi xin phép

Nói rồi Thiên Nguyệt xoay người, đi ra khỏi lớp để lại những ánh mắt nghi hoặc và bất ngờ. Bạch Tiểu Dung cũng ko phải là loại người ngu ngốc gì nên tất nhiên hiểu được ý của Thiên Nguyệt nói, đè nén sự tức giận, hừ 1 tiếng: Mộ Dung Thiên Nguyệt, lần này xem như cô thắng, sẽ ko có lần sau đâu. Tôi ko tin mọi người ko đứng về phía tôi. Tôi chắc chắn sẽ đánh bại cô. Đến đây, Bạch Tiểu Dung nhún mày: Nhưng... hôm nay cô ta... khác quá! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Nam Cung Thiếu Quân. Mẹ?!!!

Sau khi ra khỏi lớp, Từ Phong quyết định đi dạo quanh trường để mở rộng tầm mắt. Dù sao ko phải lúc nào cũng được học trong trường quý tộc mà. Đang vừa đi vừa cảm thán cảnh đẹp thì cậu bỗng nghe thấy 1 giọng con trai gọi tên (ko phải của) mình:

- Thiên Nguyệt?

Từ Phong ngoảnh lại nhìn theo hướng tiếng nói và nhìn thấy 1 người con trai rất đẹp. Nếu Âu Dương Vũ Phi khiến cho người nhìn cảm thấy lạnh lẽo như ở hầm băng thì vẻ đẹp của người con trai này lại làm cho đôi phương cảm thấy ấm áp. Lục lại trí nhớ, cậu à 1 tiếng: Nam Cung Thiếu Quân - Thiếu gia của gia tộc Nam Cung, 1 trong Tam đại gia tộc cũng là bạn từ nhỏ của Thiên Nguyệt. Để chắc chắn, cậu mở miệng:

- Nam Cung... Thiếu Quân?

Người con trai đó nghe vậy thì hơi ngạc nhiên, bình thường ko phải toàn gọi tên là Quân hoặc Thiếu Quân sao? Sao hôm nay lại gọi cả họ lẫn tên nghe xa cách thế? Rồi Thiếu Quân cũng bỏ qua những suy nghĩ linh tinh, trở lại bình thường rồi đi về phía Thiên Nguyệt. Thiếu Quân đứng lại lúc cách cậu khoảng 2m, nhìn cậu với ánh mắt áy náy, nói:

- Lúc này... Vũ Phi ko nói gì quá đáng với cậu chứ?... Mình xin lỗi,... mình như vậy mà lại ko giúp gì được cho cậu...

Vừa nói Thiếu Quân càng cúi xuống như ko dám nhìn thẳng vào Thiên Nguyệt. Nhắc đến Âu Dương Vũ Phi, cậu lại nhớ lại cái bản mặt khó chịu như bị tào bôn của tên đó, hẳn cứ nhìn cậu giống như cậu nợ tiền hắn ko bằng. Qua trí nhớ của nguyên chủ, cậu cũng biết Nam Cung Thiếu Quân này là thật lòng quan tâm Thiên Nguyệt. Về việc Thiếu Quân ko bảo vệ Thiên Nguyệt trước Âu Dương Vũ Phi cũng là vì muốn tốt cho Thiên Nguyệt. Chữ nếu Thiếu Quân công khai bảo vệ Thiên Nguyệt mà đối đầu với Âu Dương Vũ Phi thì chuyện xé ra to hơn, Thiên Nguyệt càng mang tiếng xấu nhiều hơn. Từ Phong cũng đã nghĩ qua, việc Thiếu Quân gián tiếp hại chết Thiên Nguyệt chỉ là vô tình, Thiếu Quân cũng đâu có muốn hại Thiên Nguyệt nên ác cảm với vị Nam Cung thiếu gia này cậu sẽ bỏ qua. Còn về tính tình của Thiếu Quân thì Từ Phong thích, người giống như Thiếu Quân cũng rất tốt. Tính con trai rất phóng khoáng, chỉ cần tính tình hợp nhau, chơi hợp nhau thì từ lần đầu gặp cũng trở thành bạn. Vì thế Từ Phong đã chấp nhận và coi Thiếu Quân là bạn mình. Từ Phong đi đến vỗ vai Thiếu Quân, cười, nói:

- Ko có gì, tên đó nói thì sao chứ, ko nghe là được mà. Dù sao cũng cảm ơn.

Thiếu Quân hơi ngạc nhiên trước hành động của Thiên Nguyệt nhưng rồi cũng cười lại. Nói chuyện vài câu thì cậu kiểm soát chuẩn trước tránh nói lâu lại để lộ sơ hở. Từ Phong chơi đến khi có chuông vào học mới về lớp. Tuy lúc đi vào lớp ko tránh nổi những tiếng bàn tán nhưng cậu cũng mặc kệ, cứ xem như bọn chúng đang hâm mộ mình. Trong tiết học, ngồi nghe lại những kiến thức cũ rích đã học cách đây 5 năm cậu cũng ko có hứng. Buổi chiều được nghỉ học, tất nhiên Từ Phong sẽ đi tận hưởng cuộc sống xa hoa rồi.

Ăn tối xong, lúc Từ Phong đang nằm trên giường chơi điện thoại thì bỗng có 1 cuộc gọi đến. Khi nhìn thấy tên người gọi thì cậu giật mình, làm rớt cả điện thoại, trên màn hình chỉ hiện 1 chữ Mẹ . Từ Phong ngồi bật dậy, hoảng loạn nhìn cái điện thoại đang đổ chuông trên giường mà lòng rối rắm: Mẹ gọi, mẹ gọi, có nên nghe ko? À nhầm, là mẹ thân chủ gọi, có nên nghe ko? Có nghe ko? Nghe ko? Lỡ nghe rồi bị phát hiện thì sao? Mà nếu ko nghe lại bị nghi thì sao? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?... Từ Phong cứ lưỡng lự mãi nên điện thoại hết chuông. Cậu thở phào nhẹ nhõm đang định cầm điện thoại lên thì chuông đổ tiếp, cánh tay đang gơ ra của cậu cứng đờ lại, cậu thở dài, dờ khóc dờ cười: Có lẽ... ko nghe ko được rồi. Từ Phong từ từ cầm chiếc điện thoại lên, chấp nhận cuộc gọi rồi cẩn thận đưa điện thoại lên tai:

- A... Alo?

Sau đó Từ Phong phải chém gió để trả lời các câu hỏi phụ huynh đưa ra, may là thái độ của phụ huynh ko có gì bất thường. Kết thúc cuộc gọi, Từ Phong thả người xuống giường, nhìn lên trần nhà, khuôn mặt phờ phạc, miệng lẩm bẩm: Mẹ Dung Thiên Nguyệt, cô thấy tôi đáng giá cô khổ chưa? Cho nên cô ko được trách tôi chuyện tôi làm mất hình tượng của cô đấy! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Bóng Chuyền.

Sáng hôm sau, khi thấy ngày hôm đó có tiết thể dục, Từ Phong đã rất háo hức và vui mừng: Lâu rồi ko vận động, ko biết ' tay nghề ' của mình có còn như xưa ko? Nhưng bỗng cậu nhận ra mình đang ở trong thân thể Thiên Nguyệt, Vận động? Trình độ? Tay nghề? Vứt, vứt hết! Từ Phong có thể nghe được lòng mình đang rí mướt. Đang ảo não, bỗng cậu giật mình hoảng hốt: Này, này... đừng nói... đồng phục thể dục của trường này cũng là... vậy đây nhà... Rồi cậu chạy như bay đến tủ đồ, lục xem đồng phục thể dục và thật may mắn, đồ thể dục là áo phông trắng và quần đùi ngang đầu gối màu xanh. Từ Phong cảm động, ngửa mặt lên trời nói: Cảm ơn trời, cảm ơn đất vì Người đã ko chặt hết đường sống của con. Nhưng cậu đã quên mất một điều quan trọng...

Đến tiết thể, lúc ôm đồ đi thay cậu mới nhớ ra mình đang là con gái nên sẽ phải thay đồ ở phòng của... con gái. Vậy là Từ Phong phải chờ bọn con gái thay đồ xong cậu mới dám đi vào. Xong xuôi, cậu hí hửng đi đến phòng học thể dục, khi nghe nói hôm đó học bóng chuyền Từ Phong càng vui mừng và hào hứng hơn. Nhưng sự thật chứng minh đời ko như là mơ, thật xin lỗi vì đã để Từ Phong thất vọng. Nữ sinh lớp này toàn là tiểu thư, chả bao giờ động

đến thể thao, chỉ lo tụ tập buôn chuyện. Từ Phong thở dài, thất vọng tràn trề. Cậu dời mắt sang sân bên cạnh thì thấy bọn con trai chơi bóng rổ rất hăng, tuy chả sánh được với cậu nhưng cũng tạm chấp nhận được.

Nhân lúc hết hiệp thay người, cậu xin vào chơi. Bọn con trai ko để ý chuyện của Thiên Nguyệt và Bạch Tiểu Dung cho lắm, nhưng thấy lạ vì 1 đứa con gái xin chơi bóng chuyền với bọn con trai nên có 1 số người trêu:

- Mộ Dung Thiên Nguyệt, cô có chơi được ko vậy? Chúng tôi ko chơi tung bóng đâu.

- Đúng vậy, cẩn thận bóng đập vào mặt rồi lại khóc đấy. Haha...

Từ Phong nghe vậy chỉ cười rồi nói: Chơi thôi! Xin lỗi chứ hồi cấp III với đại học, cậu nhận mình chơi bóng rổ và bóng chuyền thứ 2 của trường thì ko ai dám nhận mình thứ nhất. Tuy Thiên Nguyệt thấp hơn Từ Phong khoảng 20cm nhưng lưới bóng chuyền này cũng chỉ cao tầm 2m nên chiều cao này cũng ổn. Chiều sở trường của Từ Phong trong bóng chuyền là găm và bỏ giỏ nên cậu chọn vị trí găng lưới.

Trong suốt trận đấu, điểm số của đội Từ Phong tăng vù vù, còn đội kia chỉ dậm chân tại chỗ. Vì biết trình độ của Từ Phong qua vài set đấu nên ai trong đội cũng chuyền bóng cho cậu. Mỗi lần nhận được bóng cậu lại giành lấy điểm cho đội. Ko chỉ vậy, Từ Phong còn cố tình đánh thật mạnh trúng mắt tên lúc nãy dám xem thường cậu. Bọn con gái cũng ko để ý lắm nhưng do bọn con trai cổ vũ nhiệt tình và sôi động quá nên cũng chú ý. Lúc đầu thì còn nói nọ nói nọ nhưng dần dần sau đó lại cổ vũ cho cậu. Nữ sinh xem cậu là đại diện của đội nữ đấu với đội nam mà cổ vũ. Số con trai ko chơi bóng thì cổ vũ cho đội còn lại. Ko khí trong phòng thể dục trở nên sôi động, lớp A chưa bao giờ nào nhiệt như thế này. Từ Phong chơi cũng ko biết mệt, luôn giữ phong độ và giành thắng lợi. Bọn con gái mỗi lần như vậy đều ồ lên hoan hô.

Trùng hợp là khi đó, ở phòng thể dục bên cạnh lớp S cũng đang có tiết. Lúc Thiếu Quân, Âu Dương Vũ Phi và 1 số người khác đi ngang qua phòng thể dục lớp A thì nghe tiếng reo hò cổ vũ rất lớn. Mọi người lấy làm lạ, ko biết chuyện gì mà khiến cho cả nam lẫn nữ lớp A kích động như vậy nên ghé vào xem. Khi vừa vào cửa, đám người ngạc nhiên, Thiếu Quân kinh ngạc, ko thể tin vào mắt mình. Lúc bọn Thiếu Quân vào thì đã là set cuối của trận đấu nhưng vẫn kịp chứng kiến cú găm bóng thắng lợi của Từ Phong. Bọn con gái reo lên ầm trời, bọn con trai thì ù rù. Tất cả thành viên đội kia thì gục hết, có người ngồi bệt xuống, có người chống 2 tay thở hổn hển, người thì nằm lăn ra sàn,... Từ Phong 1 chân dậm lên trái bóng, hất cằm nói:

- Thế nào? Tung bóng? Xem ai là người thua. Làm thêm trận nữa ko?

Cả đội bên kia ngán ngẩm lắc đầu. Thiếu Quân đứng từ xa nhìn Thiên Nguyệt mà ngạc nhiên: Trước giờ có thấy Thiên Nguyệt chơi thể thao bao giờ đâu sao hôm nay lại... Còn Âu Dương Vũ Phi thì nhăn mày nhìn Thiên Nguyệt từ xa với cảm xúc khó tả. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bóng Chuyền (2): Lớp S Vs Lớp A

Bỗng ai đó phát hiện ra có 1 nhóm người lớp S xuất hiện ở lớp A nên nói lớn:

- Ô? Đó là lớp S mà? Sao lại ở đây?

Mọi người bị tiếng nói làm cho chú ý, cả lớp A đều nhìn ra phía cửa phòng thể dục. Từ Phong cũng nhìn theo. Rồi tiếng xì xào bàn tán nổi lên:

- Là lớp S đó, hình như học ở phòng bên cạnh thì phải.

- Bọn họ sang đây làm gì vậy?

- Có cả Nam Cung Thiếu Quân và Âu Dương Vũ Phi kìa.

- Cậu nghĩ nếu Thiên Nguyệt đấu với Thiếu Quân thì có thắng được ko?

- Chưa chắc, Thiếu Quân rất giỏi thể thao đấy. Kỹ thuật của Thiên Nguyệt tốt nhưng chắc gì đã thắng được Thiếu Quân.

- Nhưng lúc này 1 mình Thiên Nguyệt đã ghi tất cả 25 bàn thắng mà. Ti số còn là 25 - 1 nữa chứ.

- Thiếu Quân cũng rất giỏi đấy. Đội của cậu ấy từng giành giải nhất cuộc thi bóng chuyền giữa các trường mà. Thiếu Quân được khen ngợi nhiều nhất luôn đó.

- Tổ có xem trận đó, giám khảo khen kỹ năng và tốc độ của Thiếu Quân rất tốt đấy.

vv...

Từ Phong nghe vậy nheo mắt nhìn Thiếu Quân: Chà! Mạnh lắm à? Muốn đấu thử quá! Còn Thiếu Quân thì kinh ngạc nhìn Thiên Nguyệt: Tất cả 25 bàn thắng đều là do Thiên Nguyệt giành lấy? Thắng với tỉ số 25 - 1? Thiếu Quân còn ko biết Thiên Nguyệt chơi bóng giỏi như vậy. Âu Dương Vũ Phi thì nhìn Thiên Nguyệt với ánh mắt hơi khó hiểu.

Sau trận bóng, ác cảm giữa bọn con gái trong lớp với Thiên Nguyệt đã ko còn, có người còn nói lớn:

- Thiên Nguyệt, đấu với Nam Cung Thiếu Quân đi!

Rồi cả lớp cũng hưởng ứng theo:

- Đúng vậy, đấu đi!
- Lớp A chúng ta ko thể thua lớp S được.
- Thiên Nguyệt cũng ko kém gì Nam Cung Thiếu Quân đâu.

vv...

Từ Phong nghe vậy, máu cũng sục sôi, hào hứng nhìn Thiếu Quân hỏi:

- Nam Cung Thiếu Quân! Đấu ko?

Thiếu Quân hơi ngạc nhiên trước lời thách đấu của cậu nhưng rồi cũng đi vào sân, cười:

- Trước đây tớ ko biết cậu chơi bóng chuyên giỏi như thế đấy!

Từ Phong nhún vai, đáp:

- Giờ thì đã biết. Được rồi, cậu 1 đội, tôi 1 đội, mỗi đội 3 người. Chọn người đi.

Từ Phong chọn 2 người cùng đội với cậu lúc này, Thiếu Quân thì chọn 2 người đi cùng mình (trừ Âu Dương Vũ Phi).

Trận đấu bắt đầu. Thiếu Quân đúng là đối thủ mạnh, Từ Phong bỏ giò hay găm bóng Thiếu Quân đều đỡ được. Cứ mỗi lần đội nào ghi được điểm thì chưa đến 2' sau đội kia đã làm hoà tỉ số. Cả trai cả gái lớp A đoàn kết lại cổ vũ cho đội lớp mình.

Ở bên lớp S, từng nhóm đang nói chuyện rôm rả, Bạch Tiểu Dung đang làm màu thì bỗng có 1 người con trai chạy từ ngoài vào nói lớn:

- Mau sang phòng thể dục lớp A, lớp chúng ta đang đấu bóng chuyền với lớp bên đó.

Cả lớp xì xầm rồi có tiếng ai đó hỏi lại:

- Thiếu Quân có đấu ko?
- Đang đấu, gay cân lắm! Sang mau nếu ko sẽ lỡ hay mất!
- Có Thiếu Quân tham gia thì sợ gì ko thắng chứ? Lớp A như vậy mà lại dám đấu với lớp S sao?
- Ko đâu, lớp A xuất hiện cao thủ ngang với Nam Cung Thiếu Quân. Đánh hơn 10' rồi mà tỉ số vẫn 3 - 3.

Lúc đó cả lớp S mới ồn ào bàn tán về cao thủ đó. Ai mà có thể ngang tay với Nam Cung Thiếu Quân chứ? Hơn 10' mà tỉ số mới 5 - 5, cũng giỏi đấy! Rồi cả lớp S kéo nhau sang phòng thể dục lớp A để xem đấu.

Khi vừa bước vào và nhìn thấy thì tất cả đều kinh ngạc: Thiên Nguyệt ở trong đội đấu của lớp A! Nhìn kĩ thì giống Thiên Nguyệt đang đấu solo với Thiếu Quân hơn. Vậy chả lẽ, cao thủ mà mọi người nói đến đó là Mộ Dung Thiên Nguyệt? Cả lớp S bỗng xôn xao hẳn lên. Các thành viên lớp A nhìn thấy lớp S liền thách thức:

- Hừ, lớp A chúng ta cũng có cao thủ rồi nhé. Từ giờ thì đừng có mà kiêu ngạo nữa.

Lớp S cũng ko vừa, trả lời lại:

- Đừng có nói trước, chưa chắc Mộ Dung Thiên Nguyệt đã thắng được Thiếu Quân của lớp này đâu. Chờ trận đấu kết thúc rồi hẵng nói.
- Để xem

vv...

Rồi cả 2 lớp cổ vũ cho đội lớp mình. Bạch Tiểu Dung nhìn mọi người ở lớp A cổ vũ cho Thiên Nguyệt mà khuôn mặt trầm xuống, nghiêng rằng: Mộ Dung

Thiên Nguyệt, cô giỏi lắm! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Lý Tú Dung.

Sáng hôm sau, Từ Phong lết cái xác tàn ra khỏi phòng. Hôm trước vận động mạnh quá, cơ thể Thiên Nguyệt lại ko hay hoạt động nhiều nên kết quả là sáng hôm nay, cả người Từ Phong mệt mỏi rã rời, ko chỗ nào là ko đau nhức. Đến trường, Từ Phong đang đi, vừa uể oải vừa than vãn thì 1 tiếng gọi cắt ngang:

- Thiên Nguyệt!

Nghe có người gọi mình, Từ Phong nặng nhọc quay đầu lại nhìn. Thiếu Quân từ xa đi lại chỗ Thiên Nguyệt, vừa đứng lại đã nói:

- Hôm qua chơi bóng chuyền vui thật. Tớ ko biết là cậu chơi bóng chuyền giỏi như thế đấy. Ko ngờ kết quả vẫn là hòa. Nếu có thêm thời gian thì chắc chắn chúng ta có thể phân thắng bại rồi.

Thiếu Quân nói 1 lèo, sau đó mới chú ý nhìn sang Thiên Nguyệt. Thấy cậu uể oải, khuôn mặt nặng nề ko có sức sống liền hỏi:

- Thiên Nguyệt, cậu sao vậy? Ko khỏe à?

Từ Phong cố gắng mở miệng trả lời:

- Cả người đau nhức, chân tay rụng rời. Tại tớ lâu ngày ko vận động, hôm qua chơi bóng chuyền mệt quá nên hôm nay bị mới như vậy.

Thiếu Quân à 1 tiếng, nói tiếp:

- Vậy chiều nay cậu có thể ra ngoài ko?

- Đi đâu?

- Tớ định rủ cậu đến G.M.

- Thôi, thôi, để sau đi. Chiều tớ ở nhà nghỉ ngơi, hôm nay tớ mệt lắm!

- Thế thì để sau vậy.

Thiếu Quân và Từ Phong vừa đi vừa nói chuyện đến khi khác đường 2 người mới tạm biệt và về lớp. Khi Từ Phong bước vào, những tiếng bàn tán đã ko còn, 1 số người còn chào và cười với cậu. Về chỗ mình, vừa ngồi xuống cậu đã nằm bẹp ra thở dài:

- Mệt quá! Mỏi quá! Giờ chẳng muốn làm gì, chỉ muốn ngủ thôi.

Đang than vãn thì 1 giọng nữ vang lên:

- Cho hỏi Mộ Dung Thiên Nguyệt có ở đây ko?

Từ Phong nghe vậy thì ngẩng lên nhìn về phía giọng nói phát ra. Nhìn thấy người con gái đã gọi mình, cậu nheo mắt: Lý Tú Thanh, em kết nghĩa của Bạch Tiểu Dung. Con người thì giống y chang chị mình. Thuộc loại nguy hiểm. Ko biết mẹ Bạch Liên Hoa định giờ trò gì nữa đây?. Nghe Lý Tú Thanh nói vậy, mọi người đều nhìn về phía Thiên Nguyệt. Quan hệ giữa Bạch Tiểu Dung và Lý Tú Thanh ai trong trường cũng biết, 2 người rất thân nhau. Mọi người tuy đã ko còn ác cảm với Thiên Nguyệt nữa nhưng khi Lý Tú Thanh xuất hiện thì mọi người lại nghi ngờ và bàn tán. Thấy thế Từ Phong đành mở miệng:

- Có chuyện gì?

Lý Tú Thanh đi vào lớp, đứng đối diện với cậu rồi nhẹ nhàng nói:

- Thiên Nguyệt, Bạch tỷ (Bạch Tiểu Dung) nhờ tôi chuyển lời đến cậu, tỷ ấy muốn gặp cậu ở vườn sau trường khi tan trường, tỷ ấy có chuyện muốn nói với cậu.

Rồi Lý Tú Thanh đặt 1 bức thư lên bàn cậu, nhìn cậu cười rồi về lớp. Sau khi Lý Tú Thanh đi, Từ Phong rùng mình 1 cái, xoa xoa 2 cánh tay: Nói cái giọng đó rồi diễn như vậy để cho ai xem? Nổi hết cả da gà. Bạch Tiểu Dung muốn gặp Mộ Dung Thiên Nguyệt ? Chỉ sợ sau cuộc gặp thì 1 là Bạch Tiểu

Dung vào viện, Mộ Dung Thiên Nguyệt là hung thủ. 2 là Mộ Dung Thiên Nguyệt vào viện, thủ phạm vẫn là Mộ Dung Thiên Nguyệt và nạn nhân là Bạch Tiểu Dung may mắn thoát nạn. Muốn gặp? Ông mày rảnh chắc? Tự diễn thì tự xem đi con. Sau đó Tử Phong mở bức thư ra đọc: Thiên Nguyệt, tớ là Bạch Tiểu Dung đây. Lần trước do lỗi của tớ mà cậu lại mang oan, tớ xin lỗi. Lát nữa tan học cậu có thể gặp tớ ở vườn sau trường được ko? Tớ muốn xin lỗi cậu và giải thích cho Vũ Phi. Tớ cũng có chuyện riêng của Thiếu Quân muốn nói với cậu nữa. Hi vọng cậu đến. Tử Phong đọc xong hừ 2 tiếng, cười khẩy: Nhắc đến việc giải thích cho tên Âu Dương Vũ Phi mới nhớ, lần ngã cầu thang Âu Dương Vũ Phi xuất hiện rất đúng lúc. Ko chừng lần này đến hồi gay cấn cũng sẽ như thế. Muốn nói chuyện riêng của Nam Cung Thiếu Quân? Chỉ sợ Bạch gia nhà cô ta có cầu kết với Âu Dương gia thì cũng ko dám công khai chuyện riêng tư của Nam Cung Thiếu Quân như vậy. Mộ Dung Thiên Nguyệt sao những lời ko đáng tin như vậy cô vẫn tin để rồi mắc bẫy. Mà kiếp trước cô nợ gì cô ta mà kiếp này cô ta ghét cô đến mức như vậy? Xin lỗi nhưng mâu thuẫn của đàn bà tôi ko can thiệp. Haiz... Sao chuyện này lại xảy ra với mình chứ? Mình ăn ở có đức lắm mà? Đúng là nghiệt chướng. Tử Phong vừa nghĩ tay vừa gấp bức thư thành máy bay rồi phóng ra ngoài cửa sổ:

- Vĩnh biệt, hi vọng 2 ta sẽ ko có duyên gặp lại nhau. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tử Phong Pk Thiếu Quân.

Vài ngày sau khi Tử Phong đã đỡ mệt thì Thiếu Quân rủ cậu đi chơi. Tất nhiên Tử Phong sẽ nhận lời mà ko suy nghĩ nhiều. Chiều hôm đó, Tử Phong đứng ở cổng như đã hẹn chờ Thiếu Quân đến đón. Đứng chơi điện thoại được 1 lúc thì cậu nghe tiếng còi xe rất gần. Tử Phong ngẩng lên thì thấy trước mặt mình có 1 chiếc xe oto đang đỗ. Cửa kính hạ xuống, Thiếu Quân lộ mặt ra ngoài, cười:

- Chờ lâu chưa? Lên xe đi.

Tử Phong liền đi vòng sang bên kia xe, mở cửa ngồi vào ghế bên cạnh. Thiếu Quân liền lái xe chạy đi. Trên đường, Tử Phong chống tay ngắm cảnh mà thâm suyt xoa, cảm thán trong lòng. Thiếu Quân mở lời:

- Đến G.M nhé?

Tử Phong nghe cái tên lạ hoắc, cố lục lại nhưng nó chưa bao giờ xuất hiện trong trí nhớ của Thiên Nguyệt nên đành hỏi lại:

- G.M là gì?

- À, nó là khu trung tâm game giải trí lớn nhất ở thành phố này. Trong đó có đủ tất cả các trò từ thể thao đến game điện tử. G.M là tên viết tắt của Game Master. Có muốn đến thử ko?

Tử Phong nghe đến thể thao và game thì tất nhiên hào hứng, đồng ý luôn. Vậy là 2 người đến trung tâm game giải trí lớn nhất thành phố.

Vừa bước vào tầng 1, Tử Phong đã ò lên thích thú. Tầng 1 là sân chơi thể thao: bóng chuyền có, bóng rổ có, tennis có,... Đến khi Thiếu Quân dẫn cậu lên tầng 2 cậu lại càng kinh ngạc, vui mừng và hào hứng hơn nữa. Tầng 2 là tầng trò chơi điện tử, loại nào cũng có, từ loại mới nhất đến những loại đồ cổ từ ngày xưa. Thiếu Quân nhìn dáng vẻ thích thú của Thiên Nguyệt, hỏi:

- Có vẻ cậu rất thích nhì? Biết thế tớ đã rủ cậu đến đây sớm hơn. Hôm nay tớ 'bao', chơi thoải mái đi.

Tử Phong nhìn sang Thiếu Quân, hỏi:

- Đầu ko?

- Há? Đầu?

- Đúng vậy. Tớ nghe nói cậu rất giỏi mấy trò này. Đầu ko? Đừng có xem thường tớ.

Thiếu Quân hơi ngại người nhìn Thiên Nguyệt nhưng rồi cũng cười, đồng ý:

- Được, đầu thì đầu.

Vậy là 2 người bắt đầu cuộc chiến: Đập chuột: hoà; Ném bóng: hoà; Bắn súng: hoà; Đua xe: hoà; vv... 2 người đã chơi gần hết các trò nhưng vẫn bất phân thắng bại. Tử Phong nhìn Thiếu Quân, nói:

- Ko ngờ cậu khó nhằn như vậy.

Thiếu Quân cũng nhìn Từ Phong cười:

- Tớ bây giờ cũng mới biết cậu chơi game giỏi như vậy đấy.

Từ Phong cố suy nghĩ cách đánh bại Thiếu Quân. Khi đảo mắt 1 vòng thì bỗng cậu phát hiện ra một trò rất hay. Tìm lại trong trí nhớ, cậu chắc chắn Thiếu Quân ko giỏi trò này. Từ Phong nở 1 nụ cười đắc thắng: Lần này ta thắng chắc. Rồi cậu gọi Thiếu Quân, chỉ tay về phía trò chơi đó, nói:

- Tiếp theo là trò này.

Thiếu Quân nhìn theo hướng tay Từ Phong, khuôn mặt hơi khó coi, hỏi lại:

- Trò đó sao? Cậu... chắc chứ?

- Chắc hơn đình đóng cột. Chơi thôi!

Vậy là 2 người chơi trò Đấu trường Bồng Đứng như Từ Phong nghĩ, Thiếu Quân chỉ giỏi chơi mấy trò kia còn mấy trò đánh đấm này thì Thiếu Quân rất kém. Thiếu Quân và Từ Phong chơi chế độ 2 người. Thiếu Quân chỉ đỡ được vài quả là knock out, Từ Phong giành chiến thắng. Chơi xong 2 người xuống tầng 1 đánh tennis và bóng rổ 1 lát rồi mới về. Trên xe, Từ Phong cười, nói lớn:

- Lâu rồi mới được chơi đã như vậy. Sảng khoái quá!

Thiếu Quân ngồi cạnh hơi thắc mắc, hỏi:

- Lâu? Chẳng lẽ trước đây cậu cũng đã đi chơi mấy trò này rồi sao?

Từ Phong nghe vậy ngó người: Ặc... Lớ miệng.:

- À... Ko phải. Là... Trước đây, hồi còn ở thành phố Z, tớ hay đi chơi với bạn nhưng từ khi chuyển đến thành phố này thì tớ ko chơi nữa. Là vậy đó, haha...

- Thì ra là vậy. Thảo nào cậu chơi giỏi thế. Tớ mà biết thì trước đây đã rủ cậu đi chơi rồi.

- Ủ, haha... Phù! May mà chưa bị phát hiện. Đúng là cái mồm hại cái thân mà. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Cao Trào Kịch Hay.

Vài ngày sau, khi đang nói chuyện với mama đại nhân, Từ Phong được nhờ đi dự tiệc họ:

- Tiệc? Tiệc gì vậy ạ?

- Là tiệc kỉ niệm 50 năm thành lập công ty của Âu Dương gia, con có đi được ko? Tiện thể vì con ở cùng thành phố. Nhưng nếu con ko đi được cũng ko sao, ở nhà sẽ cho người đi thay. Ý con thế nào?

Từ Phong bắt đầu phân tích:

1: Đi tiệc nhà Âu Dương kiểu gì cũng gặp bản mặt khó chịu của tên Âu Dương Vũ Phi.

2: Nguy cơ gặp mặt Bạch Tiểu Dung cũng rất cao vì chắc chắn Âu Dương Vũ Phi sẽ mời người trong mộng của mình đến tiệc nhà mình.

3: Đi mấy buổi tiệc lớn như thế này thì cậu sẽ phải mặc váy vì đang ở trong người Thiên Nguyệt.

=> Ko đi

- Có lẽ con ko đi được đâu mẹ ạ. Gần cuối kì rồi, dạo này bài tập nhiều lắm cho nên...

- Ko sao. Nếu con ko đi được thì ở nhà sẽ cử người đi. Con đừng lo, cứ cố gắng mà học. Thế dạo này...

... ..

Vừa nói chuyện với mẹ xong thì Thiếu Quân đã gọi đến. Từ Phong bắt máy:

- Alo?
 - Thiên Nguyệt hả? Nhà cậu cũng được mời đến tiệc của Âu Dương gia đúng ko?
 - Ừ.
 - Vậy cậu có đi ko? Dù sao nhà cậu ở tận thành phố Z mà cậu lại ở cùng thành phố mà.
 - Ko đi đâu.
- Thiếu Quân đang hào hứng nghe đến đây thì ko khỏi thất vọng, giọng chùng xuống:
- Hà? Sao lại ko đi?
 - Thì cậu cũng biết quan hệ giữa tớ và Bạch Tiểu Dung rồi đấy, mà Âu Dương Vũ Phi lại thích Bạch Tiểu Dung cho nên tớ mà đi thì ko hay cho lắm.

Thiếu Quân nghe Từ Phong nói vậy im lặng 1 lúc rồi mới ừm 1 tiếng. Lúc đầu Từ Phong còn ko hiểu nhưng sau đó thì nhận ra và tự trách mình. Thiếu Quân cũng thích Bạch Tiểu Dung nên nói toẹt chuyện Âu Dương Vũ Phi thích Bạch Tiểu Dung thì kiểu gì Thiếu Quân chả khó chịu. Từ Phong đang định xin lỗi thì Thiếu Quân đã nói sang chuyện khác.

Vào buổi tối Âu Dương gia tổ chức tiệc mừng, trong khi mọi người đang tấp nập, vội vàng, rộn rã nhập tiệc thì Từ Phong đang nằm ở nhà bắt chéo chân chơi điện thoại. Khi đang lướt face thì cậu thấy thông báo đăng trong trang trường, cậu liền ấn vào và 1 tin tức siêu hot xuất hiện đập ngay vào mặt cậu: Âu Dương thiếu gia đã tỏ tình với Nữ thần Bạch Tiểu Dung tại buổi tiệc nhà mình. Từ Phong ngồi bật dậy, trợn mắt nhìn cái điện thoại nhưng vẫn ko thể tin vào mắt mình: FUCK!!! Tên Âu Dương đó tỏ tình với mụ phù thủy? Cái quái gì vậy? Lại định diễn thêm kịch gì nữa đây? Bỗng cậu nhớ đến Thiếu Quân, chẳng phải Thiếu Quân cũng đi tham gia buổi tiệc sao? Người trong mộng của mình đã bị tình địch tỏ tình trước, lại ở ngay trước mặt mình mà mình ko thể làm gì được. Ko biết Thiếu Quân có cảm giác như thế nào nhé? Từ Phong thông cảm với Thiếu Quân: Giờ lão có lẽ đang sock lắm, ko nên hỏi thăm vào lúc này. Để ngày mai an ủi vậy. Sau đó liên tục tin tức về màn tỏ tình của Âu Dương Vũ Phi được đăng lên trang trường. Trong vòng 30' mà đã có hơn 50 thông báo, số bình luận cũng tăng vù vù. Nào là khóc vì 'mất' Âu Dương Vũ Phi, nào là vui mừng và ủng hộ Âu Dương Vũ Phi và Nữ thần, nào là ghen ghét, 'ném đá' Nữ thần. Cũng có người chia buồn với Thiếu Quân, người thì ủng hộ Thiếu Quân 'cướp' lại Bạch Tiểu Dung, vv... Từ Phong chặc lưỡi: Thế giới này thật lắm thị phi. Vì có 1 số học sinh lớp S cũng được mời nên có cả video quay lại cảnh tỏ tình của Âu Dương Vũ Phi với Bạch Tiểu Dung. Bạch Tiểu Dung khi nghe Vũ Phi tỏ tình thì có vẻ bối rối, hoang mang nhìn xung quanh. Từ Phong xem đến đây mà buồn nôn: Oe, diễn cho ai xem? Thích thì đồng ý mẹ đi, còn giả bộ. Trong khi trang trường đang nóng lên vì tin hot thì Từ Phong tắt máy, đắp chăn đi ngủ để ngày mai còn an ủi Thiếu Quân.

Sáng hôm sau vừa vào cổng trường Từ Phong đã thấy Thiếu Quân đi đằng trước, cúi đầu xuống đất nhìn rất ảo não, 1 số người xung quanh còn chỉ trỏ bàn tán. Từ Phong thở dài 1 tiếng rồi chạy đến, vỗ vào vai Thiếu Quân gọi:

- Nam Cung Thiếu Quân!

Vì bất ngờ nên Thiếu Quân hơi giật mình, ngẩng lên nhìn Từ Phong ngạc nhiên:

- Thiên Nguyệt?

Từ Phong liếc qua thì thấy Thiếu Quân đang xem tin tức của Âu Dương Vũ Phi và Bạch Tiểu Dung trên face liền thở dài lắc đầu. Thiếu Quân nhìn Từ Phong ko hiểu, hỏi:

- Sao vậy?

Từ Phong liền đặt tay lên vai Thiếu Quân, nói:

- Tuy biết nếu nói ra sẽ làm cậu buồn nhưng tớ vẫn phải nói. Đừng bỏ cuộc, trên đời này còn nhiều người tốt nữa. Cậu hãy từ bỏ Bạch Tiểu Dung đi, chắc chắn cậu sẽ gặp được người hợp với cậu hơn.

Từ Phong khuyên Thiếu Quân từ bỏ Bạch Tiểu Dung chứ ko phải là cố gắng đến cùng vì Bạch Tiểu Dung là 1 người thâm hiểm, độc ác, nhân cơ hội giúp Thiếu Quân tránh xa Bạch Tiểu Dung cũng tốt. Thiếu Quân nghe vậy sắc mặt càng khó coi:

- Hà? Từ bỏ cái gì? Gì mà Bạch Tiểu Dung? Cậu nói gì tớ nghe ko hiểu.

Từ Phong nghe vậy lắc đầu: Ca này khó hơn mình nghĩ, phải cố gắng hơn. Từ Phong liền giải thích thêm:

- Ko phải Âu Dương Vũ Phi tỏ tình với Bạch Tiểu Dung hay sao. Cậu đừng buồn và cũng đừng thất vọng, trên đời này đầy người tốt, ko Bạch Tiểu Dung thì người khác, thiếu gì người thích hợp với cậu.

Thiếu Quân nghe Từ Phong nói vậy càng khó hiểu, hỏi lại cậu:

- Sao Vũ Phi tỏ tình với Bạch Tiểu Dung mà tớ lại buồn với thất vọng?

Nghe câu này xong thì Từ Phong ngó người, nhìn Thiếu Quân, dè dặt hỏi:

- Ờ? Ko phải...cậu...cũng thích...Bạch Tiểu Dung sao?

Thiếu Quân nghe đến đây thì kinh ngạc, hỏi lại:

- Cậu nghe ai nói vậy? Tớ chưa bao giờ thích Bạch Tiểu Dung.

Từ Phong sock nặng, nói lớn:

- CÁI GÌ??? Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Ờ? Vậy Là Lại Có Thêm Kịch Hay À?

Từ Phong sock nặng, nói lớn:

- Cái gì?

Thiếu Quân nhăn mặt nhìn Từ Phong, hỏi:

- Cậu nghe cái tin tớ thích Bạch Tiểu Dung ở đâu ra vậy?

Từ Phong bình tĩnh lại, trả lời:

- Thì trước đây, lúc tớ "hăm hại" Bạch Tiểu Dung, cậu đứng ra bảo vệ Bạch Tiểu Dung nên mọi người đồn cậu thích cô ta. Thế... ko phải à?

Thiếu Quân đầu đầu:

- Ko phải, hoàn toàn ko phải. Vì mấy vụ đó cậu nói ko ai tin nên tớ đành đứng ra giải thích cho cậu và làm hoà bên Bạch Tiểu Dung để Vũ Phi khỏi làm lớn chuyện. Ai ngờ lại làm mọi người hiểu lầm và đồn rằng tớ thích Bạch Tiểu Dung chứ. Chả trách sau khi đăng tin Âu Dương Vũ Phi tỏ tình với Bạch Tiểu Dung nhiều người lại chia buồn với tớ như vậy. Trời ạ! Hiểu lầm trầm trọng rồi. Vậy... cả trường đều tin vào lời đồn à?

Từ Phong dè dặt gạt đầu. Thiếu Quân thở dài, bóp trán, nói:

- Cả trường đều tin thì mệt rồi. Có lẽ tớ phải giải thích trên trang trường mất.

Từ Phong gạt đầu: "Ko biết Bạch Tiểu Dung khi nghe tin Thiếu Quân đính chính thì sẽ phản ứng thế nào nhỉ? Có lẽ sẽ hay lắm đấy!" Bỗng Thiếu Quân lại nói tiếp:

- Vì tin đồn mà Bạch Tiểu Dung cũng hiểu lầm rồi. Lúc Vũ Phi tỏ tình tớ cũng có mặt ở đó, Bạch Tiểu Dung nhìn tớ rất áy náy. Có lẽ cô ấy nghĩ mình làm rạn nứt tình bạn giữa Vũ Phi và tớ nên chưa đồng ý Vũ Phi. Tớ cũng phải nói rõ chuyện này cho Bạch Tiểu Dung mới được.

Từ Phong nghe đến đây thì hơi khó hiểu, suy nghĩ 1 hồi bỗng cậu phát hiện ra: "Đừng nói là...".

- Haha... Trời ơi, chuyện gì xảy ra vậy? Haha... mụ ta đúng là... Haha

Thiếu Quân thấy Từ Phong như thế thì ko hiểu, hỏi:

- Cậu sao vậy? Có chuyện gì buồn cười sao?

Từ Phong nghe vậy cố nhịn cười, lắc đầu:

- Ko, ko có gì.

Theo lời Thiếu Quân kể thì khi được Âu Dương Vũ Phi tỏ tình thì Bạch Tiểu Dung đã nhìn Thiếu Quân với ánh mắt "áy náy" vì đã phá vỡ tình bạn của Thiếu Quân và Vũ Phi. Nếu Bạch Tiểu Dung là người tốt thì Từ Phong còn tin chứ đăng này Bạch Tiểu Dung lại là 1 mụ phù thủy thâm độc thì ai mà tin

cho được. Bạch Tiểu Dung biết Nam Cung Thiếu Quân " thích " mình, Âu Dương Vũ Phi cũng vậy nên luôn lấy đó làm chỗ dựa để hại Thiên Nguyệt. Giờ Âu Dương Vũ Phi đã tỏ tình thì âm mưu " bành trướng " thế lực của Bạch Tiểu Dung đã được 1 nửa nhưng Bạch Tiểu Dung vẫn chưa đồng ý mà còn nhìn Thiếu Quân với ánh mắt Thiếu Quân cho là " áy náy " nhưng thực ra là ánh mắt khó xử. Nếu Thiếu Quân thích Bạch Tiểu Dung thật thì khi nhìn vào ánh mắt ấy sẽ nghĩ là Bạch Tiểu Dung chưa đồng ý Âu Dương Vũ Phi vì có tình cảm với mình và mình vẫn còn cơ hội. Nhưng Thiếu Quân ko thích Bạch Tiểu Dung nên chỉ nghĩ theo cách đơn giản. Nói tóm lại, Bạch Tiểu Dung muốn bắt cả 2 tay để thể hiện rằng mình có 2 đại gia tộc chống lưng. Nhưng kế hoạch của Bạch Tiểu Dung đã thất bại thảm hại vì Thiếu Quân ko thích Bạch Tiểu Dung. Từ Phong cũng chịu thua với con người này:" Mụ này cũng thật tự tin thái quá. Nghĩ mình là ai mà tất cả đàn ông đều phải thích mình? Đúng là chỉ có người úng não và mù mắt mới thích nổi Bạch Tiểu Dung mà." Nghĩ đến đây, Từ Phong lại cảm thấy có lỗi với Nam Cung Thiếu Quân vì trước đây đã gộp Thiếu Quân vào cái lũ:" úng não và mù mắt " kia. Từ Phong liền chặt lưỡi, vở vai Thiếu Quân:

- Ko hồ là bạn của tớ, ko để mình bị lừa trước những thứ xấu xa và giả dối. Tốt!

Thiếu Quân nghe mà chẳng hiểu gì, trong đầu xuất hiện 1 dấu chấm hỏi. Bỗng Từ Phong nhớ lại chuyện mấy hôm trước, cậu thấy thắc ác nên hỏi Thiếu Quân luôn:

- Nếu cậu ko thích Bạch Tiểu Dung thì tại sao lần trước lúc nói chuyện điện thoại, khi tớ nhắc đến chuyện Âu Dương Vũ Phi thích Bạch Tiểu Dung thì cậu lại im lặng 1 lúc rồi lảng sang chuyện khác?

Thiếu Quân nhớ lại, à 1 tiếng rồi đáp:

- Lúc đó tớ lỡ nhắc đến chuyện của cậu và Bạch Tiểu Dung... tớ sợ cậu buồn nên mới nói sang chuyện khác. Tớ nói ra như vậy... cậu ko sao chứ?

Từ Phong ngộ ra, cười:

- Buồn gì chứ? Chuyện qua rồi thì kệ nó đi. Tớ hôm nay đang vui vì tin tốt. Đi! Vào lớp!

Thiếu Quân cười:

- Được.

" Âu Dương Vũ Phi thích Bạch Tiểu Dung, Nam Cung Thiếu Quân ko thích Bạch Tiểu Dung nhưng mụ phù thủy kia lại tưởng cả 2 thích mình nên định bắt cả 2 tay, giờ Thiếu Quân lại sắp dính chính lại tin đồn. Ô? Vậy là lại có thêm kịch hay à?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Diệt Oánh

Thiếu Quân nói là làm ngay, tối hôm đó trên trang trường xuất hiện stt của Thiếu Quân nói về chuyện giữa mình và Bạch Tiểu Dung. Thiếu Quân nói thẳng mình chỉ đứng ra làm hoà cho Mộ Dung Thiên Nguyệt với Bạch Tiểu Dung chứ ko có ý gì khác. Tin đồn Thiếu Quân có tình cảm với Bạch Tiểu Dung là giả, mọi người dừng hiểu lầm. Từ Phong sau khi đọc xong thì cười lăn ra giường.

Ở một nơi khác, Bạch Tiểu Dung vừa đọc xong tin thì tức giận ném máy vào tường, thở hổn hển. Lý Tú Thanh đứng bên cạnh thấy thế liền khuyên:

- Bạch tỷ, tỷ đừng tức giận, ko phải vẫn còn Âu Dương Vũ Phi cũng như Âu Dương gia sao? Tên Nam Cung Thiếu Quân này đúng là ko có mắt mà, được tỷ để ý ko biết hưởng thụ còn dám từ chối công khai như thế.

Bạch Tiểu Dung nghe vậy thì hai tay nắm chặt lại, gào lên, mắt hấn hình tượng Nữ thần hiền lành, thực nữ thường ngày:

- Nam Cung Thiếu Quân chết tiệt, lại dám đăng tin vào lúc này. Mộ Dung Thiên Nguyệt thì đang được lòng mọi người, giờ đến tên này cũng trở mặt như vậy. Âu Dương Vũ Phi thì sao chứ? Âu Dương gia cũng chỉ là 1 trong Tam đại gia tộc mà thôi. Mộ Dung gia và Nam Cung gia đã là 2 đại gia tộc mà quan hệ lại tốt. Chắc chắn là do con tiện nhân Mộ Dung Thiên Nguyệt xúi giục Nam Cung Thiếu Quân làm như vậy. Mộ Dung Thiên Nguyệt, Cô hài lòng chưa? Giờ Nam Cung Thiếu Quân cũng đứng về phía cô, Âu Dương Vũ Phi cũng ko thể làm gì cô được nữa. Cô dám đối địch tôi như vậy thì đừng có trách. Do cô cả thôi.

Từ Phong ở nhà hắt xì 1 cái. Cậu đưa tay lên xoa mũi:

- Tên nào nói xấu ông?

Sáng hôm sau Từ Phong đến trường, vừa đi qua chỗ chia giữa lớp chữ và lớp sao thì thấy có đám đông ồn ào tụ tập. Tính Từ Phong cũng hay hóng chuyện liền đi lại xem. Cậu cố chen qua đám đông thì thấy ở giữa là 2 người con gái có vẻ ăn chơi đang bắt nạt một cô gái khác. Nhìn bảng tên của mấy người nọ, Từ Phong cũng nhận ra được 2 cô gái bắt nạt học lớp D, còn cô gái bị bắt nạt học lớp Sao1. Cô gái bị bắt nạt có vẻ rất sợ hãi, chỉ cúi đầu, ko dám ho he gì. Hai người kia thì được nước lấn tới, chửi đồng như mấy bà thím chua ngoa:

- Mày nghĩ mày là ai? Mày tưởng mày học ở lớp Sao1 là ngon à? Mày cũng chỉ là đứa vào trường này bằng tiền bố thí thôi, đã vậy còn ko biết điều dám quyền rũ cả Đình Thần. Mày nghĩ mày từ chối Đình Thần là kiêu à?

À ta vừa nói vừa xô ngã cô gái đó. Từ Phong bình thường sẽ ko can thiệp vào chuyện bao đồng nhưng khi nghe cô gái kia bị xúc phạm vì vào trường bằng học bổng thì cậu liền tức giận. Ko những vậy cậu còn nhìn thấy người được gọi là Đình thiếu kia. Hắn đứng trong vòng người kia, khoanh tay cười khẩy đứng xem cô gái bị bắt nạt với ánh mắt trào phúng, nhìn qua đã biết ngay là đồ ko ra gì." Mộ Dung Thiên Nguyệt, mượn danh cô lần này."

Khi ả bắt nạt giờ tay định tát cô gái kia thì cánh tay đang giờ trên ko trung bị 1 bàn tay khác bắt lại. Cả đám đông liền im bật sau đó lại nhón nháo. Ngay cả tên Đình Thần cũng phải nhíu mày. ả ta khó chịu vì bị phá đám, bực bội định ngoảnh lại mắng chủ nhân của bàn tay nhưng khi nhìn thấy Mộ Dung Thiên Nguyệt thì ngạc nhiên sau đó cười khẩy, vùng tay ra, nói mĩa:

- Ô, thì ra là Mộ Dung tiểu thư. Hôm nay lại có hứng xen vào chuyện bao đồng, muốn bảo vệ kẻ yếu ả? Nhưng ko phiền cô quan tâm, mời tránh ra.

Thiên Nguyệt cười khẩy:

- Ý mạnh hiền yếu, bố mẹ cô dạy cho cô như vậy à? Hay... có tiền là có quyền?

ả ta nghe vậy nhìn cậu khinh bỉ, cười mỉa mai:

- Có tiền là có quyền thì sao? Chẳng phải trước đây Mộ Dung tiểu thư cũng cậy vào nhà mình mà bắt nạt Bạch Tiểu Dung hay sao? Giờ lại còn đóng giả làm người lương thiện giúp đỡ kẻ khác. Hừ, đồ giả tạo. Cô nghĩ cô diễn như vậy mọi người sẽ tin cô sao?

Thiên Nguyệt nghe vậy à 1 tiếng:

- Thì ra có tiền là có quyền. Tôi cũng ko phải muốn là người lương thiện hay diễn cái gì đó nhưng thấy có người ý giàu hiệp nghèo nên tôi cũng muốn thử.

ả ta hừ 1 tiếng:

- Mộ Dung Thiên Nguyệt, cô đừng quá kiêu ngạo. Ko có Mộ Dung gia chống lưng, cô cũng chả là cái thá gì.

- Xin lỗi nhưng giờ tôi vẫn dc Mộ Dung gia chống lưng. Nếu cô vẫn muốn biết tôi là cái thá gì thì có thể thử.

ả ta nghe đến đây thì hơi sợ hãi, biết mình hôm nay chọc ko đúng người nhưng vẫn mạnh miệng:

- Chuyện xấu cô làm với Bạch Tiểu Dung cả trường đều biết, đừng tưởng chỉ cần cô diễn thì có thể thoát tội.

Thiên Nguyệt nhún vai, nói:

- Nếu cô muốn giữa tôi và cô cũng thế thì tôi ko ngại.

Lúc này ả ta cứng họng, biết ko thể làm gì Thiên Nguyệt liền bỏ đi. Đám đông thấy kịch hay đã hết liền tản ra. Từ Phong quay người đi đến chỗ cô gái đang ngồi trên mặt đất kia giờ tay ra. Cô gái kia thấy vậy thì ngẩng lên nhìn cậu 1 lúc rồi nắm lấy tay cậu đứng dậy. Ko biết tại sao nhưng Từ Phong lại rất có cảm tình với cô gái này. Cô gái sau khi đứng dậy liền cảm ơn cậu. Cậu phẩy phẩy tay, bảo ko có gì. Qua trò chuyện Từ Phong biết được cô gái này tên là Diệp Oánh, học lớp Sao1, có thành tích học rất đáng nể. Tên Đình thiếu có ý với Diệp Oánh là 1 tên chơi gái có tiếng. Vì vẻ ngoài Diệp Oánh dễ thương mà tên khốn đó lại đang muốn đổi khẩu vị nên tỏ tình với cô. Diệp Oánh đã từ chối nên bị đánh ghen. Trong 2 ả lúc này có 1 ả thích tên Đình khốn, 1 ả là đàn em. Từ Phong hỏi tại sao Diệp Oánh ko phản kháng lại. Nếu đó là cậu, kiêu gì ả đó cũng phải nghỉ học vài ngày. Diệp Oánh nghe Từ Phong hỏi thì chỉ cười, đáp:

- Tớ chỉ là học sinh được nhận học bổng vào đây, có tư cách gì mà phản kháng lại những học sinh có gia đình đã cho tớ tiền chứ? Cùng lắm là bị đánh rồi sau này vòng đường khác mà đi, tránh gặp lại. Chỉ cần cố gắng đến lúc tốt nghiệp thì tớ mới có tương lai. Ko thể để việc nhỏ là hỏng việc lớn được.

Nhìn nụ cười nhẹ của Diệp Oánh, lòng Từ Phong " thịch " 1 tiếng. Cô gái này thật làm người ta khâm phục. Nói chuyện 1 lúc Từ Phong còn nhận ra Diệp Oánh là một người hoà đồng, vui vẻ, tốt bụng lại dịu dàng, đặc biệt là ko giả tạo và thâm độc như mẹ Bạch Liên Hoa. Diệp Oánh đúng chuẩn cô gái trong mộng của bọn con trai, trong đó tất nhiên là có Từ Phong. Suy nghĩ đó đã làm cậu " xuân tâm nhộn nhạo " và làm con tim nhỏ bé của cậu đập liên hồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Diệp Oánh Gặp Chuyện

Từ sau lần nói chuyện đó Thiên Nguyệt và Diệp Oánh thân nhau hơn, Diệp Oánh cũng rất nhiều lần " vô tình " bắt gặp Thiên Nguyệt lúc ở trong trường.

Mỗi lần như vậy, Thiên Nguyệt đều gọi to, vẫy tay chào Diệp Oánh. Diệp Oánh thấy vậy cũng cười, vẫy tay chào lại cậu. Khi thấy nụ cười của Diệp Oánh thì cậu lại ngơ ngẩn, trái tim như tan chảy. Tin tức Thiên Nguyệt chơi thân với Diệp Oánh cũng đến tai Bạch Tiểu Dung. Khi nghe Lý Tú Thanh báo cáo lại, Bạch Tiểu Dung nheo mắt lại:

- Diệp Oánh? Học sinh lớp Sao1?

Lý Tú Thanh đứng bên cạnh nghe vậy liền trả lời:

- Đúng vậy. Trước đây được Đình Thần tỏ tình nhưng từ chối. Sau đó bị Mộc Linh hỏi tội nhưng lại được Mộ Dung Thiên Nguyệt cứu. Từ đó thân nhau.

- Đình Thần? Mộc Linh?

Mắt Bạch Tiểu Dung khẽ sáng lên sau đó cười thâm độc:

- Mộ Dung Thiên Nguyệt, tôi sẽ khiến những người bên cạnh cô sống ko bằng chết. Có trách thì trách cô vì đã phá hỏng kế hoạch của tôi.

Mấy ngày gần đây Thiên Nguyệt và Diệp Oánh luôn đến trường và đi về cùng nhau. Thiên Nguyệt luôn cho xe đến tận phòng trọ của Diệp Oánh để đón cô. Diệp Oánh đã nhiều lần từ chối vì sợ làm phiền Thiên Nguyệt nhưng cậu luôn tìm cơ để lảng tránh. Vậy là chuyện đi về của Diệp Oánh đều nhờ cả vào Thiên Nguyệt. Bỗng một buổi trưa, Từ Phong chờ Diệp Oánh ở cổng trường hơn 5' mà ko thấy cô đâu nên gọi cho Diệp Oánh. Diệp Oánh vừa bắt máy, Từ Phong đã hỏi ngay:

- Diệp Oánh, cậu đang ở đâu vậy? Tớ chờ cậu ở cổng hơn 5' rồi mà ko thấy cậu đến.

Giọng Diệp Oánh có vẻ ngạc nhiên hỏi lại:

- Ờ? Ko phải cậu hẹn tớ ra sau nhà kho của trường sao? Tớ đang trên đường đến đây.

Từ Phong nghe vậy kinh ngạc hỏi lại:

- Tớ hẹn cậu đến đó lúc nào?

- Ko phải cậu để tờ giấy nhắn vào tủ đồ của tớ sao?

Trong lòng đập 1 tiếng, Từ Phong hoảng hốt:

- Đó ko phải là tờ nhắn đâu. Cậu mau quay lại đi. Tớ sẽ đến chỗ cậu ngay.

Nói xong Từ Phong liền cúp máy, chạy nhanh ra phía nhà kho trường. Diệp Oánh vừa bước vào nhà kho nghe Thiên Nguyệt nói vậy thì hơi khó hiểu nhưng vẫn làm theo. Nhưng cô vừa xoay người lại định đi ra khỏi nhà kho thì 1 giọng nói chua ngoa vang lên:

- Mà muốn quay lại là quay lại à? Ko dễ vậy đâu.

Một đám người xuất hiện đứng chắn cửa nhà kho lại. Diệp Oánh nhìn đám người, lùi ra phía sau, đề phòng:

- Mộc Linh? Các người muốn gì?

Mộc Linh đi trước cười khẩy:

- Cũng ko có gì to tát, chỉ là 1 chút chuyện nhỏ thôi.

Trên đường chạy đến nhà kho, tay Từ Phong nắm chặt thành quyền, nghĩ rằng:” Hi vọng mình đến kịp. Diệp Oánh, cậu ko được phép xảy ra chuyện gì.” Vì chạy nhanh lại ko chú ý nên đến khúc rẽ Từ Phong đâm trúng 1 người. Cậu mất thăng bằng ngã về phía sau nhưng ngay lúc đó người kia kịp cầm tay cậu kéo lại:

- Thiên Nguyệt? Cậu đi đâu mà vội vậy?

Từ Phong ngẩng lên thì thấy Nam Cung Thiệu Quân đứng đó. Ko có thời gian, cậu liền vừa chạy tiếp vừa nói:

- Diệp Oánh gặp chuyện, tớ phải đi giúp cậu ấy.

Thiệu Quân:” Diệp Oánh? Cô bạn mới của Thiên Nguyệt? Gặp chuyện? ” Nghĩ đến đây Thiệu Quân bỗng nhớ ra Từ Phong đã chạy đi nên vội vàng đuổi theo.

Trong nhà kho, Diệp Oánh bị dồn đến góc tường, bao vây xung quanh cô là những học sinh nam cặn bã nhất của khối lớp chữ. Mấy tên này bình thường toàn ý vào nhà mình có tiền nên chuyện gì cũng dám làm, đã sớm ko còn là người nữa. Mộc Linh đứng ở xa, mở máy quay video:

- Diệp Oánh, có trách cũng đừng trách chúng tôi mà hãy trách người bạn của cô đã chọc trúng người ko nên chọc. Chẳng phải cô được Mộ Dung Thiên

Nguyệt chống ung hay sao? Để xem sau khi video quay cảnh cô bị cưỡng hiếp tập thể được đăng lên tranh trường thì cô còn dám học ở đây nữa ko?

Diệp Oánh run rẩy lùi vào trong góc, cố tránh những bàn tay bẩn thỉu đang muốn chạm vào người mình sợ hãi nói:

- Các... các người ko được làm vậy... Các người ko sợ nhà trường sẽ phạt sao?

Mộc Linh cười khẩy:

- Cô nghĩ nhà trường sẽ chỉ vì 1 đứa học sinh nhận học bổng để vào trường mà làm to vụ này, đắc tội với 1 gia tộc lớn hay sao? Đừng quên tôi là người của Mộc gia, trường này cũng là do nhà tôi xây nên, nhà trường dám làm gì tôi chứ? Ko phải cô còn Mộ Dung Thiên Nguyệt sao? Sao ko gọi cô ta đến cứu đi? Haha...

Những tên học sinh vây xung quanh Diệp Oánh nở nụ cười kinh tởm, đưa tay ra muốn chạm vào người cô:

- Nhìn bên ngoài cũng “ngon” đấy chứ, ko biết bên trong thì thế nào?

- Lại đây nào mỹ nữ, chúng ta sẽ cùng nhau vui vẻ.

- Lâu rồi chưa động vào con gái, hôm nay phải chơi cho thỏa thích mới được.

Diệp Oánh nghe vậy thì hoảng sợ, 2 tay ôm lấy người khóc:” Thiên Nguyệt... cứu tớ...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tử Phong Tức Giận

Ngay lúc đó, phía ngoài cửa nhà kho vang lên 1 tiếng gọi lớn:

- Diệp Oánh!

Nghe vậy, tất cả mọi người đều giật mình quay ra nhìn phía cửa. Diệp Oánh vui mừng kêu lên:

- Thiên Nguyệt!

Tử Phong vừa chạy vào thì thấy vẻ mặt sợ hãi của Diệp Oánh khi bị bọn con trai vây quanh và cảnh Mộc Linh cầm máy quay video thì cậu liền hiểu ra. Tử Phong sôi máu, con giận dữ bốc lên, nghiêng răng, tay nắm chặt tiến lại chỗ Diệp Oánh. Lúc đó cậu gặp ai sẽ đánh, ko phân biệt nam nữ. Mộc Linh bị đánh đầu tiên, 1 tát trên mặt, ngay sau đó là 1 cú đấm vào bụng. Tử Phong sử dụng cả 10 phần lực nên rất mạnh. Mộc Linh lại là tiểu thư, làm sao chịu được đòn mạnh như vậy nên ngã xuống đất, ôm bụng đau đớn, chiếc điện thoại cũng rơi xuống bên cạnh cô ta.

Vừa lúc đó, Thiếu Quân cũng chạy đến thấy 1 màn này thì hiểu ra rồi kinh ngạc nhìn Tử Phong đánh người. Tử Phong xử lý nhanh gọn, đánh vào chỗ hiểm, dù chỉ 1 đòn nhưng đủ để hạ gục 1 người. Tử Phong gặp người đánh người nên chỗ nào cậu đi qua cũng có người đổ xuống, ngay cả bọn con gái tay sai của Mộc Linh cũng ko ngoại lệ. Diệp Oánh nhìn 1 màn này mà kinh ngạc quên cả khóc, ko ngờ thân thủ Thiên Nguyệt tốt như vậy.

Sau khi giải quyết đám người, Tử Phong đi lại chỗ Diệp Oánh, ngồi xổm xuống, áy náy nhìn cô, nói:

- Diệp Oánh... xin lỗi, tớ đến muộn. Khiến cậu sợ hãi rồi... Cậu ko sao chứ?

Diệp Oánh nhìn Tử Phong 1 lúc rồi bỗng ôm lấy cậu, khóc nức nở:

- Thiên Nguyệt... tớ sợ lắm... Tớ nghĩ mình sẽ bị... May mà cậu đến kịp...

Tử Phong nghe vậy đau lòng, đưa tay lên lưng lự 1 lúc rồi cũng ôm lấy Diệp Oánh, vỗ lưng cô an ủi:

- Đừng khóc, ko sao nữa rồi, có tớ đây sẽ ko có ai làm hại cậu nữa. Ngoan, nín đi, tớ hứa sẽ ko để cậu gặp nguy hiểm thêm 1 lần nào nữa.

Diệp Oánh nghe vậy càng khóc lợi hại hơn. Thiếu Quân đứng ở cửa thấy vậy cũng mỉm cười. Sau đó nhìn đến đám người đang co quắp dưới đất và chiếc điện thoại của Mộc Linh đang mở máy ảnh thì đi tới, nhặt lên. Thiếu Quân à 1 tiếng:

- Còn thích quay cả video cơ à? Tốt thôi, tôi sẽ cho cả trường biết chuyện này.

Mộc Linh đang quẩn quail dưới đất nghe vậy thì hoảng sợ bảo đừng nhưng Thiếu Quân chỉ nhìn rồi cười lạnh:

- Khi cô làm vậy với người khác sao cô ko nghĩ mình cũng sẽ có lúc như bây giờ? Muộn rồi.

Sau đó Thiếu Quân dùng chính cái máy đó quay mặt từng người một tham gia chuyện này. Mộc Linh thấy Thiếu Quân làm vậy liền hốt hoảng, lồm cồm bò dậy cầu xin:

- Đừng, xin cậu đừng đưa cho nhà trường. Chúng tôi biết sai rồi, chúng tôi hứa sẽ ko có lần sau. Xin đừng đưa nó cho nhà trường.

Ko thể được, nếu đưa cho nhà trường thì mấy câu nói trước đó sẽ bị người khác nghe mất. Mộc Linh còn định trước khi đăng video sẽ cắt hết các cảnh có lời nói của cô ta. Cô ta ko muốn người khác biết mình liên quan đến chuyện này và ko muốn đả tội Tam đại gia tộc.

Thiếu Quân ko để ý đến lời Mộc Linh nói. Quay lại tắt cả xong thì lưu lại, tắt máy rồi đút vào túi áo, nhìn Mộc Linh, cười, nói:

- Có lần này sẽ có lần khác. À, mà có lẽ sẽ ko có nữa đâu.

Nói rồi Thiếu Quân bỏ qua những lời cầu xin của Mộc Linh đi lại chỗ Thiên Nguyệt và Diệp Oánh. Lúc này tâm trạng Diệp Oánh đã ổn định, cô đang được Từ Phong đỡ dậy. Thấy Thiếu Quân đi tới, cậu trầm giọng:

- Giải quyết cho tốt.

Thiếu Quân gật đầu:

- Chắc chắn.

Rồi Thiếu Quân nhìn 1 lượt quanh nhà kho, nói tiếp:

- Giờ thì về cái đã. Bọn người này... mặc kệ đi.

Từ Phong gật đầu rồi dìu Diệp Oánh ra ngoài, Thiếu Quân theo sau.

Sau khi đưa Diệp Oánh về phòng trọ và dặn dò cô thật kĩ là phải cẩn thận, ko được ra khỏi phòng trọ nếu ko cần thiết nhất là ban đêm thì Từ Phong mới ra về. Lúc cậu định lên xe thì bỗng Thiếu Quân giữ lại, hỏi:

- Tớ đến nhà cậu nhé?

Từ Phong nhăn mày, hỏi lại:

- Đến làm gì?

- Ăn chực cơm trưa và ở nhờ 1 buổi chiều.

Nghe vậy Từ Phong quay người bỏ đi:

- Ko rảnh, ko tiếp khách.

Thiếu Quân liền bổ sung:

- Và giải quyết chuyện của Diệp Oánh.

Từ Phong đang mở cửa xe thì khựng lại, sau đó nói:

- Đến thì đến.

Thiếu Quân liền cho tài xế nhà mình lái xe về rồi trèo lên xe Từ Phong.

Lúc ăn trưa, Từ Phong nhớ lại chuyện Diệp Oánh, bảo:

- Đừng làm to chuyện. Ko có lợi cho Diệp Oánh.

Thiếu Quân gật đầu sau đó nghĩ nghĩ rồi hỏi:

- Sao dạo này cậu quan tâm Diệp Oánh thế? Ngay cả tớ cũng bị cậu ném qua 1 bên luôn.

Cậu nhìn Thiếu Quân rồi nói:

- Ko ăn thì cút, đừng có xàm.

Thiếu Quân nghe vậy cúi đầu xuống ăn tiếp:

- Dạ.

Buổi chiều 2 người ngồi xem lại đoạn video trong máy Mộc Linh. Khi nghe đến đoạn Mộc Linh nói” Diệp Oánh, có trách cũng đừng trách chúng tôi mà hãy trách người bạn của cô đã chọc trêu người ko nên chọc. Chẳng phải cô được Mộ Dung Thiên Nguyệt chống ung hay sao? Để xem sau khi video quay cảnh cô bị cưỡng hiếp tập thể được đăng lên tranh trường thì cô còn dám học ở đây nữa ko?” thì trong đầu Từ Phong liền nhớ đến ngay Bạch Tiểu Dung. Từ Phong nắm chặt tay thành quyền, lửa giận bốc lên” Mẹ kiếp! Bạch Tiểu Dung, cô được lắm. Ko làm gì được tôi nên đi bắt nạt 1 người ko có sức phản kháng. Bì ỏi, khổn nạn, đề tiện”.

Thiếu Quân nghe Mộc Linh nói vậy thì nghĩ nghĩ rồi cũng đoán ra được “ người bạn “ đó là ai liền quay sang hỏi Từ Phong:

- Thiên Nguyệt, cậu đắc tội với ai à? Sao Mộc Linh lại nói câu đó?

Từ Phong đề con giận xuống, cố gắng bình tĩnh rồi lắc đầu, trả lời Thiếu Quân:

- Ko, ko có. Có lẽ... bọn chúng chỉ kiếm có thôi.

Thiếu Quân thấy vậy cũng có lí nên nhún nhún vai, xem tiếp video.” Cô nghĩ nhà trường sẽ chỉ vì 1 đứa học sinh nhận học bổng để vào trường mà làm to vụ này, đắc tội với 1 gia tộc lớn hay sao? Đừng quên tôi là người của Mộc gia, trường này cũng là do nhà tôi xây nên, nhà trường dám làm gì tôi chứ? Ko phải cô còn Mộ Dung Thiên Nguyệt sao? Sao ko gọi cô ta đến cứu đi? Haha...” Từ Phong nghe vậy càng tức giận, Thiếu Quân thì chặc lưỡi:

- Chà, dám nói trường là do Mộc gia xây sao? Theo tớ biết thì trường do Tam đại gia tộc và 1 số tập đoàn lớn cổ phần làm gì có móng nào của Mộc gia. Tốt!

Thiếu Quân ko hề keo kiệt tặng cho Mộc Linh 1 tiếng khen. Xem xong video, Từ Phong nói:

- Cắt hết những đoạn nhắc đến tớ và Diệp Oánh đi. Hình ảnh cũng làm mờ. Tớ ko muốn Diệp Oánh và tớ dính vào vụ này.

Thiếu Quân gật đầu:

- Được

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Quyết Định Của Từ Phong

Sáng hôm sau, trước lúc vào học, học sinh toàn trường có lệnh tập trung ở hội trường. Tại đó, hiệu trưởng phát video đã qua xử lí mà Thiếu Quân nặc danh gửi đến. Đoạn video làm toàn trường xôn xao, ko ngờ 1 học sinh cũng có tâm địa độc ác đến vậy.

Từ Phong nghe lời bàn tán thì cười lạnh, có độc ác thế nào thì cũng làm sao bằng mụ Bạch Tiểu Dung được.

Bạch Tiểu Dung chỉ cần xem đoạn đầu video là đã hiểu ra, cúi thấp che đi biểu cảm độc ác trên khuôn mặt, nghiến răng” Mộ Dung Thiên Nguyệt, cô giỏi lắm!”

Kết thúc video, hiệu trưởng cảnh cáo học sinh và đồng thời đưa ra hình phạt là đuổi học cho các học sinh tham gia trong đoạn video trên.

Trên đường về lớp, Từ Phong suy nghĩ rất nhiều. Biểu cảm của Bạch Tiểu Dung ko phải cậu ko thấy, chỉ sợ Bạch Tiểu Dung vẫn chưa từ bỏ, sẽ trả thù.

Từ Phong chỉ lo cho Diệp Oánh. Cậu và cô ko học cùng lớp, 2 người cũng ở xa nhau nên cậu sẽ khó bảo vệ Diệp Oánh.

Bạch Tiểu Dung thì toàn nhằm vào lúc Diệp Oánh ở 1 mình mà ra tay, Từ Phong ko dám chắc lần tiếp theo cậu sẽ may mắn đến kịp như lần này. Vì vậy phải kiếm 1 cách khác để vừa có thể bảo vệ Diệp Oánh trên trường, vừa bảo vệ cô ở nhà.

Sau đó toàn trường lại nổi bão vì tin tức Mộc gia cùng các gia tộc có con cháu tham dự vụ việc trong video đều phá sản. Ai cũng ko biết lí do nhưng Bạch Tiểu Dung thì biết thông qua Âu Dương Vũ Phi. Đó là do Mộ Dung gia và Nam Cung gia - 2 đại gia tộc ra lệnh “ phong sát”.

Bạch Tiểu Dung biết ý đồ của Từ Phong, cậu đang cảnh cáo Bạch Tiểu Dung đừng động vào cậu cũng như người bên cạnh cậu. Phía cậu ko chỉ có Mộ Dung gia mà còn có Nam Cung gia chống lưng. Còn phía cô ta chẳng có ai cả. Tuy Âu Dương Vũ Phi tỏ vẻ đứng về phía cô ta nhưng chừ chắc Âu Dương gia sẽ ra mặt cho nhà cô ta. Nên hãy tự biết lượng sức mình.

Về phần lí do Từ Phong có thể khiến nhà mình giúp thì chỉ cần gửi đoạn video gốc cho mẹ, thêm lời Thiếu Quân nữa là đủ để mẹ giúp đỡ. Dù gì cha của Mộ Dung Thiên Nguyệt cũng là con trai trưởng kiêm tổng giám đốc của tập đoàn Mộ Dung nên dễ dàng lật đổ vài gia tộc nho nhỏ. Chưa kể Mộ Dung Thiên Nguyệt lại rất được gia đình chiều chuộng nên xảy ra chuyện như vậy chắc chắn họ sẽ đứng về phía Thiên Nguyệt.

Về phần Nam Cung gia thì cũng đơn giản, ko nói đến Thiếu Quân là người thừa kế Nam Cung gia, muốn gì được nấy. Chỉ là làm vài gia tộc nhỏ phá sản nên nhà Nam Cung cũng chiều theo. Dù sao thì cũng có lí do chính đáng.

Mà Mộ Dung gia và Nam Cung gia vốn đã có quan hệ tốt, lần này Thiên Nguyệt gặp chuyện như vậy, Nam Cung gia giúp đỡ 1 chút cũng là chuyện bình thường.

Tối đến, lúc nói chuyện với mama đại nhân, Từ Phong hỏi:

- Mẹ! Trường con sắp kiểm tra giữa kì rồi. Con muốn thi chuyên lớp, mẹ thấy sao?

Giọng “ mẹ “ ở trong máy có vẻ ngạc nhiên:

- Con muốn thi lên lớp S sao?

Nghe vậy Từ Phong muốn “ xì “ 1 tiếng. Ai muốn học cùng lớp với mụ Bạch Liên Hoa đó chứ? Người ta là muốn học cùng Diệp Oánh cơ.

Nhưng để dò hỏi ý kiến “ mẹ “, cậu phải giả vờ trước:

- À... dạ. Đại khái là như vậy ạ. Mẹ thấy sao?

- Thế thì tốt quá rồi. Lớp S có nhiều bạn rất giỏi, nếu con có thể học cùng thì sẽ rất có lợi. À, tiểu Quân cũng học lớp S nhĩ? Vậy thì tốt rồi, 2 đứa có thể giúp đỡ lẫn nhau.

Từ Phong nghe mẹ gọi Thiếu Quân là “ tiểu Quân ” thì rùng mình, nổi cả da gà.

Cậu xoa cánh tay, nói tiếp:

- Nhưng con muốn thi lên lớp Sao1 cơ. Ý mẹ như thế nào?

Mẹ kinh ngạc:

- Lớp Sao1? Ko phải lớp đó dành cho học sinh nhận học bổng sao? Sao con lại muốn học ở đó?

Từ Phong bắt đầu thuyết phục mẹ:

- Mẹ xem, học sinh lớp đó đều thuộc top đầu vào cho nên sẽ rất giỏi, có khi còn giỏi hơn lớp S nữa. Và lại, dù gì học sinh lớp S cũng là con nhà giàu, ko tránh khỏi sao nặng học hành. Mà học sinh lớp Sao1 này toàn là con nhà bình thường, vào trường bằng học bổng nên sẽ rất cố gắng. Nếu con vào đây học thì cũng sẽ bị ảnh hưởng, sẽ chăm học hơn. Mẹ?

Mẹ vẫn hơi đắn đo:

- Con nói cũng phải. Nhưng mẹ sợ nhà trường ko cho học sinh lớp chữ thi vào lớp Sao.

- Thì nhờ ba 1 chút vậy, coi như con vào đó bằng học bổng của nhà ta tài trợ đi. Mẹ...

Mẹ Thiên Nguyệt nghe cậu làm nũng cười:

- Được rồi, để mẹ thử hỏi ba con. Nhưng con ko cần cố quá đâu, ko lên cũng ko sao, con học lớp A là ba mẹ vui rồi.

Từ Phong nghe vậy liền vui mừng, sau đó ngay lập tức nói đến chuyện trọng điểm:

- Vâng, con biết rồi ạ. Mà mẹ ơi, con có quen cô bạn học lớp Sao1, thành tích rất tốt. Con định nhờ cô ấy dạy kèm cho con, mẹ thấy thế nào ạ?

- Hừm... học sinh lớp Sao1 à? Vậy thì thành tích tốt là chắc chắn rồi. Nếu cô bạn đó dạy kèm cho con thì còn gì bằng. Với lại 2 đứa đều là con gái, sẽ rất tiện.

Trong lòng Từ Phong đau đớn kêu gào:” Lão tử ko phải con gái!!!” nhưng ngoài miệng thì vui vẻ vâng dạ ngọt xớt:

- Đúng rồi đó mẹ ạ, con cũng thấy rất tiện á. Nhưng phòng trọ của cô ấy cách xa nơi con ở nên cũng có phần bất tiện. Con có thể đón cô ấy đến đây ở được ko ạ?

Nghe con nói vậy, mẹ Thiên Nguyệt có vẻ lưỡng lự:

- Nhưng lỡ như cô gái đó có ý đồ xấu với con thì sao? Mẹ ko yên tâm.

Mẹ Thiên Nguyệt sợ cô bạn mà Từ Phong nhắc đến tiếp cận con bà vì muốn trèo cao. Chuyện này trong giới nhà giàu ko phải là chưa có.

Bà sợ việc giúp Thiên Nguyệt học và làm Thiên Nguyệt tin tưởng là 1 phần kế hoạch của cô gái ấy. Con gái bà còn nhỏ, lại đơn thuần dễ tin người, bà sợ nó sẽ bị mắc lừa.

Nhưng Từ Phong là ai chứ? Cậu đã là hồ ly trong cách nhìn người nên rất chắc chắn về nhân phẩm của Diệp Oánh. Cậu cũng hiểu nỗi lo của mẹ Thiên Nguyệt nên phải ngồi thuyết phục mẹ lúc lâu.

Đến khi mẹ đã sắp đồng ý nhưng vẫn hơi do dự thì Từ Phong đành nói:

- Thiếu Quân cũng biết cô ấy, mẹ có thể thử hỏi Thiếu Quân.
- Được, vậy đợi mẹ nói chuyện với ba con xong rồi hỏi Tiểu Quân mẹ sẽ cho con đáp án nhé?
- Dạ được, bye bye mẹ.
- Ủ, nghỉ sớm đi.

Vừa cúp máy, Từ Phong đã nằm lăn ra giường, nghĩ đến cảnh mình cùng Diệp Oánh học chung lớp và ở chung nhà cậu lại nở 1 nụ cười ngây ngốc.

Nghĩ đến chuyện nói cùng mẹ lúc này, Từ Phong liền với tay lấy máy gọi cho Thiếu Quân để nhờ giúp đỡ.

Thiếu Quân nghe cậu nói vậy thì đồng ý vì biết Diệp Oánh là người tốt nhưng vẫn tò mò:

- Mà cậu xin cho Diệp Oánh ở cùng mình để làm gì vậy?
- Tổ định thi chuyển lớp nên xin cho cô ấy ở cùng để nhờ dạy kèm.

Tuy ngoài mặt Từ Phong nói vậy nhưng trong lòng thì đang đắc ý rung đùi:” Người lớn làm đại sự thì bọn choắt con làm sao hiểu được.”

Nghe Từ Phong nói vậy, Thiếu Quân mừng hẳn ra:

- Vậy cậu định thi lên lớp S à?

Từ Phong lăm lăm trong lòng:”Xì! Ai thèm? Vào đó để mà diễn kịch với mụ họ Bạch kia à?”:

- No no no, gia thi lên lớp Sao1 nhé!

Thiếu Quân quá kinh ngạc nên ko để ý cách xưng hô của Từ Phong:

- Hà? Lớp Sao1 á? Nhưng ko phải lớp đó dành cho học sinh nhận học bổng sao?
- Thì cứ coi như tớ nhận học bổng của nhà tớ đi.
- Nhưng thi vào đó khó lắm đấy.

Từ Phong kiêu ngạo, hừ 1 tiếng:

- Đùng có mà coi thường nhau nhá. Gia đây chẳng qua ko muốn nổi bật nên khiêm tốn học lớp A thôi. Chứ đã quyết tâm thì 10 lớp Sao1 cũng vào được nhá.

Thiếu Quân nghe vậy cũng vui vẻ theo:

- Được được, cậu là giỏi nhất. À mà cậu có cần người kèm thêm ko? Dù sao tớ cũng học lớp S, có thể giúp cậu thì sao?
- NO, thanks. Diệp Oánh học lớp Sao1 kèm tớ là đủ rồi.

“Người lớn làm đại sự, con nít chen vào làm gì?” Với lại để an toàn thì ko nên cho Thiếu Quân tiếp xúc nhiều với Diệp Oánh.

Tất nhiên lời này Từ Phong ko nói ra.

Thiếu Quân có vẻ tiếc nuối:

- Ồ, vậy thì thôi. Nhưng nếu cậu cần giúp đỡ thì nói ngay nhé?
- OK, nhớ nói mẹ tớ giúp tớ đấy. Bye bye.
- Được.

Rồi cậu cúp máy. 1 lúc sau thì mẹ Thiên Nguyệt gọi lại, cậu lại bắt máy.

Ko biết tên Thiếu Quân thuyết phục thế nào mà mẹ đồng ý luôn, còn giục cậu mau đón Diệp Oánh về ở chung. Từ Phong cũng sáng khoái đáp ứng.

Nói chuyện với mẹ xong, Từ Phong vui mừng nằm xuống giường cười. Giờ chỉ cần thuyết phục Diệp Oánh nữa là xong.

Nghĩ đến việc mình và Diệp Oánh sắp ở chung trong 1 nhà thì cậu lại hào hứng. Lăn qua lăn lại trên giường đến nửa đêm mới ngủ được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Dạy Kèm

Sáng hôm sau, khi gặp Diệp Oánh, Từ Phong đã đề cập ngay chuyện muốn Diệp Oánh dạy kèm cho cậu.

Tất nhiên là Diệp Oánh vui vẻ đồng ý.

Sáng chủ nhật tuần đó, 2 người hẹn nhau ở thư viện trường để học. Từ Phong hào hứng đến trước nhưng trong lúc chờ Diệp Oánh cậu lại ngủ quên mất...

Ở chiếc bàn bên cạnh cửa sổ thư viện có 1 cô gái xinh đẹp gối đầu lên cánh tay đặt trên bàn, đôi mắt khép lại.

Ánh sáng từ cửa sổ chiếu vào in lên làn da trắng như bạch ngọc của người con gái làm nó như phát sáng.

Bỗng có 1 cơn gió thổi đến làm rèm cửa sổ bay lên, làm nhen cho người con gái đó.

Tất cả đều tạo nên 1 bức tranh tuyệt đẹp, chàng trai nào nhìn thấy cũng lưu luyến mà ngoái lại, con tim đều lỡ mất 1 nhịp...

Chắc mọi người cũng nghĩ vậy nhỉ? Nhưng xin lỗi, hiện thực phũ phàng, Từ Phong ko có dáng ngủ đẹp như vậy đâu.

Đúng là cậu có ngủ quên thật nhưng cả người tựa ra sau thành ghế, ngửa đầu, trên mặt còn úp 1 quyển sách. Hai tay đặt trên bụng, 2 chân duỗi thẳng, gác lên nhau.

Vâng, khung cảnh thật lãng mạn, thật thơ mộng.

Thật là mắt mê mà!

Ko lâu sau giờ hẹn thì Diệp Oánh cũng đến. Cô vừa vào khu đọc sách liền thấy Từ Phong ngồi ngủ liền áy náy.

Diệp Oánh đi lại vỗ vỗ thức cậu dậy rồi xin lỗi:

- Thiên Nguyệt, xin lỗi cậu nhiều lắm, để cậu chờ lâu rồi. Tớ đã cố đến sớm nhưng lại bị tắc đường. Xin lỗi cậu nhiều.

Từ Phong nghe vậy cười, phẩy tay:

- Ko sao, cũng ko lâu lắm đâu.

Vốn dĩ cậu muốn đến đón Diệp Oánh nhưng cô từ chối.

Sáng chủ nhật Diệp Oánh còn có chút việc phải làm trước rồi mới tới thư viện nên ko tiện liền bảo cậu đến trước. Từ Phong cũng đáp ứng.

Từ Phong lại hỏi tiếp:

- Cậu xong việc rồi chứ?

Diệp Oánh vừa ngồi xuống, gật đầu:

- Ừm, tớ làm xong rồi.

- Vậy bây giờ chúng ta bắt đầu học được chưa?

- Được.

Đầu tiên Diệp Oánh đề cậu làm những dạng bài cơ bản. Mấy dạng này cậu vẫn còn nhớ nên chỉ cần đọc đề 1 cái là trong đầu đã hiện lên kết quả nhưng

cậu vẫn " giả ngu ":

- Tiểu Oánh, bài này mình ko hiểu...

- Tiểu Oánh, cậu giảng bài này cho mình với...

- Tiểu Oánh, chỗ này là sao?...

- Tiểu Oánh...

Diệp Oánh cũng tốt tính, Từ Phong phiền như vậy nhưng cô ko hề khó chịu, vẫn nhẹ nhàng giảng dạy cho cậu.

Nghे giọng nói trong trẻo của Diệp Oánh mà Từ Phong có cảm giác lâng lâng như trên mây.

Rồi cậu đã thành công khi khiến Diệp Oánh từ ngòỉ đối diện trở thành ngòỉ bên cạnh mình.

Hai người học đến trưa thì Từ Phong mời Diệp Oánh đi ăn.

Ngòỉ trong nhà hàng, Từ Phong mở lời:

- Tiểu Oánh, dạo này phải làm phiền cậu dạy kèm cho tớ rồi.

Diệp Oánh nghe vậy, cười:

- Ko sao, giúp được cậu là mình vui rồi.

Từ Phong nói tiếp:

- À... Tiểu Oánh... cậu cũng biết đó... thi lên lớp Sao1 ko phải dễ... mà chúng ta chỉ có thể ôn tập vào các buổi chiều trong tuần và ngày chủ nhật, tớ thấy như vậy ko đủ. Dù sao cũng chỉ còn hơn 3 tuần nữa là thi rồi, nếu chỉ học như vậy tớ sợ tớ sẽ ko đậu mất.

Diệp Oánh hơi khó xử:

- Vậy hay chúng ta học thêm vào buổi tối? Tớ có thể... đến nhà cậu để dạy kèm. Tớ ko có ý gì đâu nhưng chỗ tớ hơi chật, ko tiện lắm... Nếu ko thì chúng ta đến thư viện cũng được.

Từ Phong nghe vậy thì vui vẻ, tự hào:" Sao mình có thể kiếm được cô bạn tốt bụng như thế này nhỉ? Ko chỉ tốt bụng mà còn quan tâm đến người khác nữa chứ."

Từ Phong biết Diệp Oánh thật lòng muốn giúp cậu.

Đến phòng trọ của Diệp Oánh thì hơi chật và xa nên Diệp Oánh sợ cậu khó chịu.

Còn đến nhà cậu thì Diệp Oánh sợ cậu hiểu lầm nên đề nghị đến thư viện.

Từ Phong nhân lúc này nói ra ý của mình luôn:

- Tớ cũng có ý định nhờ cậu dạy thêm buổi tối nhưng đi đến thư viện trường thì hơi xa phòng trọ của cậu, sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến sinh hoạt của cậu.

Từ Phong vừa nói vừa quan sát Diệp Oánh, thấy cô đang chau mày suy nghĩ có vẻ khó xử lắm thì quyết định tung ra chiêu cuối cùng.

" Ở trong thân thể con gái cũng tiện, dễ thực hiện kế hoạch. Hơn nữa lại ko bị dị nghị."

- Tiểu Oánh, hay... cậu chuyển đến ở với tớ đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên? Cái Gì? Nữ? Ta Là Nam!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.